

ΠΡΩΤΟ F I R S T S H O T ΠΛΑΝΟ

Ο Jean-Daniel Pollet είναι μια παράξενη, δαιμονική, σχεδόν αγνομένη και πάντα προδρομική περίπτωση στον σύγχρονο κινηματογράφο. Όταν πρωτοεμφανίστηκε, θεωρήθηκε μια από τις μεγάλες ελπίδες της Nouvelle Vague. Γρήγορα, όμως, αυτονομήθηκε από οποιοδήποτε αισθητικό, ιδεολογικό ή πολιτικό ρεύμα, και, μοναχικός και καταραμένος, ακολούθησε μια δημιουργική πορεία διάστικτη από κατακτήσεις, αντιφάσεις, ημιτελή έργα, αλλά και, κυρίως, ταινίες που καταγράφηκαν στον κινηματογραφικό πολιτισμό. Αυτός ο κινηματογραφιστής, αν και παντελώς άγνωστος στη χώρα μας, έχει μια σταθερή, θεμελιώδη σχέση με την Ελλάδα. Ταξίδεψε, γύρισε ταινίες, ονειρεύτηκε σενάρια, έψαξε με πάθος το ελληνικό τοπίο, τις ανθρώπινες και τις φυσικές εικόνες του. Δεν διεκδίκησε, όμως, μια "φιλελληνική" καταξίωση, αφού η δική του Ελλάδα δεν είναι εξωτική, ενώ ο ίδιος μισεί το φολκλόρ και αποστρέφεται τη νοσταλγία και την παρελθοντολογία.

Μιχάλης Δημόπουλος

ΔΙΕΘΝΕΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟ

Το πέταγμα της μέλισσας / Parvozi Zambur

των Min Boungh Hun & Jamshed Usmanof (Κορέα, Τατζικιστάν, 1998)

Μπορεί μια τουαλέτα κτισμένη στο φράχτη του σπιτιού σου να σε φέρει στα μαχαίρια με το γείτονα σου; Ίσως, αν δεν μπορείς τη δυσσομία της. Ναι, αν ο γείτονας σου είναι ένας εγωπαθής και καυχησιάρης άνθρωπος, που θέλει να σου επιβληθεί χρησιμοποιώντας την οικονομική του δύναμη. Σίγουρα αν ρίχνει ηδονοβλεπτικές ματιές στη γυναίκα σου. Και ακόμα περισσότερο αν εσύ είσαι άνθρωπος με ανεπτυγμένο το αίσθημα της δικαιοσύνης, όπως ο Ανόρ, ο δάσκαλος ενός μικρού χωριού της Κεντρικής Ασίας, του Τατζικιστάν. Ένας φιλήσυχος άνθρωπος που γράφει παιδικά παραμύθια όπως *Το πέταγμα της μέλισσας*. Που βιώνει όπως και οι συγχωριανοί του, τα κακά της μετασοβιετικής δημοκρατίας. Όπως την αυταρχικότητα που γεννάει η ιδιοκτησία και την αποξένωση που φέρνει η οικονομική ανασφάλεια. Ο Ανόρ αντιδρά με τον μόνο τρόπο που μπορεί. Ζητώντας την παρέμβαση του δημότη του κατήγορου. Όταν κι αυτός τον αγνοεί, ο Ανόρ αποφασίζει να πάρει την εκδίκηση του, χτίζοντας μια λαμπρή δημόσια τουαλέτα μπροστά στο σπίτι του νέου του εκδότη, κάτω από τα κοροϊδευτικά χαμόγελα των

κατοίκων του χωριού. Η τρύπα στο έδαφος μεγαλώνει μέχρι, η μικρή κοινωνία του Τατζικιστάν να συναντήσει ένα όνειρο αιώνων. Το φιλμ είναι μια αλληγορία πάνω στη δύναμη της θέλησης και την ελπίδα ότι το Καλό μπορεί να νικήσει το Κακό. Παράλληλα είναι και μια περιήγηση στα έθιμα και τους θρύλους των ανθρώπων της Κεντρικής Ασίας. Γυρισμένο σε ασπρόμαυρο φιλμ, με ερασιτέχνες ηθοποιούς και μονοφωνικό ήχο, το *Πέταγμα της Μελίσσας* κινείται στα όρια του ντοκυμαντέρ. Στις αποσκευές του κουβαλάει συγκρίσεις με το σινεμά του Κιαροστάμι και του διάσημου στην Κίνα, Γου Πιενμίνγκ. Καθόλου άσχημα για ένα μικρό φιλμ που αποτέλεσε την σπουδαστική ταινία του Boungh-Hun, όταν σπούδαζε στη Μόσχα.

Τζ.Π.

ΔΙΕΘΝΕΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟ

Το μήλο / La pomme

της Samira Makhmalbaf (Ιράν, 1998)

Γυναίκες του κόσμου και γυναίκες του Ιράν. Φως και σκοτάδι. Παράθυρο ανοιχτό και πόρτα κλειστή. Ουρανός και σκεπή. Για τα κορίτσια του Ιράν, ο χρόνος σταμάτησε στην εποχή των πάγων. Όπως παγωμένα είναι και τα χαμόγελα τους. Σε μια χώρα, που μόλις το 1979 επέτρεψε στα κορίτσια της να πάνε σχολείο, δεν μιλάς για γυναικείες ελευθερίες και ανθρώπινα δικαιώματα. Μόνο για παραδόσεις και αρχαίους έως πρωτόγονους κώδικες συμπεριφοράς. Είναι φυσικό για έναν πατέρα να κρατάει τα κορίτσια του φυλακισμένα στο σπίτι για να τα προστατεύσει από το φως και τα αγόρια. "Οι κόρες μου είναι σαν λουλούδια - τα εκδέχεται στον ήλιο και αυτά καίγονται". Είναι φυσικό για τη σύζυγο του να επι-

κροτεί τέτοιες παιδαγωγικές του μεθόδους. Ιστορίες σαν αυτές βγαίνουν καμιά φορά στη δημοσιότητα, αναγκάζοντας το κράτος να παρέμβει. Μπορεί όμως ένας κοινωνικός λειτουργός να τα βάλει με σκουριασμένες συνειδήσεις αιώνων; Το *Μήλο* είναι ένα παράθυρο στον άνισο κόσμο της πατριαρχικής κοινωνίας του Ιράν. Στα όρια της μυθολογίας και του ντοκυμαντέρ, η 18χρονη Σαμίρα Μαχμάλμπαφ, κόρη του διάσημου Ιρανού σκηνοθέτη Μόσεν Μαχμάλμπαφ (Ο ποδηλάτης, *Σαλάμ Σίνεμα*), παίρνει αφορμή από μία αληθινή ιστορία για να μιλήσει για τον πολιτικό, θρησκευτικό και πολιτιστικό αυταρχισμό που βιώνουν οι γυναίκες της χώρας της. Για φυλακές που χτίζουμε μέσα στο μυαλό μας, πετώντας μακριά τα κλειδιά. Θέματα ταμπού όπως η ανδρική αξιοπρέπεια, η καταπίεση, η ελευθερία της έκφρασης θίγονται εδώ με καθαρότητα, ωριμότητα, δίκως περιττούς εντυπωσιασμούς και διδακτικό ύφος. Σ' αυτό συνέβαλε και ο πατέρας της Μοσέν, ο οποίος έγραψε το σενάριο και έκανε το μοντάζ της ταινίας.

Τζ.Π.

ΠΕΤΩΝΤΑΣ ΣΤΗΝ ΑΙΩΝΙΟΤΗΤΑ

Στη Ρώμη σήμερα, καλεσμένος του Πάπα Ιωάννη Παύλου, ο Θόδωρος Αγγελόπουλος. Ο προεξάρχων της Καθολικής Εκκλησίας ενδουσιάστηκε με το *Μια αιωνιότητα και Μια Μέρα* του Τεό και κάλεσε τον βραβευμένο στις Κάννες, καταξιωμένο και διεθνώς αναγνωρισμένο δημιουργό, στη Ρώμη. Ο πρόεδρος του Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης Θόδωρος Αγγελόπουλος, θα μεταφέρει τις εντυπώσεις του από την αιώνια πόλη, με την επιστροφή του στην Ελλάδα, αύριο Τετάρτη.

ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΣΗΜΕΡΑ

5 Ο κινηματογράφος είναι σαν το κρασί, μας λέει ο Ventura Pons

3 Το χρήμα: Μια μυθολογία του Σκότους και Ο κόκκινος δράκος στο Ελληνικό τμήμα. Ο Τάσος Ψαρράς και ο Γιάννης Σολδάτος μιλούν για τις ταινίες τους

4 Ψυχές και σώματα σ' έναν Νέο Ορίζοντα και η καινούρια πορεία ζωής του νέου Γάλλου σκηνοθέτη Erick Zonca

6 Γείτονες και Εραστές στο Εκτός συναγωνισμού και ο Νίκος Κούνδουρος πιστός στον κινηματογράφο των ιδεών και των αγώνων

7 Ο γάμος του Σάκο από την Αλβανία στις Ματιές στα Βαλκάνια και ο Dejan Dukovski που μιλά για τη διασκευή του σεναρίου του στην ταινία *Πυριτιδαποθήκη*

JEAN-DANIEL POLLET

ΠΡΩΤΟ FIRST SHOT ΠΛΑΝΟ

travelling

του κ. Ηλιόπουλου που ήρθαν αποκλειστικά για να παραλάβουν τον τιμητικό Αλέξανδρο, κάλυψε ο κ. Μπακογιαννόπουλος. Η συνέχεια όμως συγκέντρωσε το ενδιαφέρον τόσο με τον τρόπο που ο Ντίνος Ηλιόπουλος δια των θυγατέρων του εξέφρασε τις ευχαριστίες του με λεπτό και έξυπνο χιούμορ ("ο καλύτερος ηθοποιός τους τελευταίους είκοσι αιώνες"), όσο και με τη διεισδυτική ανάλυση του ίδιου του Νίκου Κούνδουρου για την ταινία του "Ο δράκος". Με περιγραφές που αφορούν το χώρο των γυρισμάτων, τις δυσκολίες, τον τρόπο με τον οποίο ο Κούνδουρος εκμύησε την ερμηνεία του Ηλιόπουλου σε αυτή την ταινία, ο

Κούνδουρος μας έδωσε μια σύντομη ανάλυση της κινηματογραφικής γραφής ως προς τους κώδικες της ταινίας και την κοινωνική απήχηση της μεταδικτατορικά.

Στην εκδήλωση δεν παρέλειψε να παραβρεθεί και ο Υπουργός Μακεδονίας-Θράκης κ. Μαγκριώτης, ο οποίος έχει αφήσει όνομα στους οργανωτές του Φεστιβάλ με τη συμπράξασή του έδειξε μέχρι τώρα. Ο υπουργός έδωσε το παρών και στην περιφέρεια, στις περιφερειακές εκδηλώσεις του Φεστιβάλ, στη Φλώρινα και στην Καστοριά όπου οι προβολές γίνονται σε κατάμεστε αίθουσες. Υπάρχει κι άλλο κοινό που περιμένει και δεν είναι απαραίτητα του ποπ κορν.

Ο Καταλανός σκηνοθέτης Βεντούρα Πονς μιλά μόνο τα καταλανικά, ο Ελβετός Μαρσέλ Ζισιέρ γύρι-

■ Κουίζ: Ποιά είναι η πρώτη ερώτηση που κάνει ένας προσκεκλημένος του Φεστιβάλ όταν φτάνει στο ξενοδοχείο; Απάντηση: Ο τάδε σε ποίο ξενοδοχείο θα μείνει;

■ κ. Κούκα, το είπαμε, για σας κακό λόγο δε λέω, με εμποδίζει και η εθιμοτυπία, όμως να μην ευχθώ περαστικά για το χτυπημένο πόδι σας;

■ Εν εικόνας και οργάνους το φεστιβάλ φέτος. Μπροστά στις τέντες με το ακορντεόν και το κλαρινέτο, πλάνοι μουσικοί έσπασαν ένα κομμάτι από τη μοίρα τους κοντά στο Φεστιβάλ. Λίγο πιο πάνω, ένα παιδί με φλογέρα μπροστά στο Ολύμπιον προσπαθεί να τραβήξει την προσοχή μερικών πολυάσχολων σινεφίλ. Μόνο ο Μιχάλης και ο Νότης το πρόσεξαν;

■ Γιατί καλέ θέλετε να μαλώσετε το travelling του Πρώτου Πλάνου; επειδή κάνουμε κανένα πείραγμα που και που; Αφού σας βλέπω στις αίθουσες, όλοι κοιτάτε πρωτό-πρώτο το εσώφυλλο. Ποιόν Γκρίναγουεϊ και green horses!

■ Πότε έγινε η Εχοδος του Μεσολογγίου; Μήπως όταν δημοσιογράφος περιοδικού που προαναφέρεται (δείτε καλύτερα όλη την πρόταση) απόφασε να εγκαταλείψει τη σκοπιά; Μετά από μία ώρα αναμονής για την υ-

■ "Αν με βραβεύσουν παίρνω μέρος. Αν δε με βραβεύσουν δε συμμετέχω", απάντησε ο Νίκος Κούνδουρος στη σημερινή συνέντευξη τύπου σχετικά με τη διεκδίκηση των κρατικών βραβείων. (Η αλήθεια είναι ότι από διάφορες μεριές ακούγονται ψίθυροι για ανυπομονησία των υποψηφίων).

■ Μπορεί η συνέντευξη τύπου που δόθηκε το πρωί να ήταν πολύ ενδιαφέρουσα και μακροσκελής, αλλά ακόμα πιο ατμοσφαιρική ήταν η απογευματινή τιμητική εκδήλωση για το Ντίνος Ηλιόπουλο και το Νίκο Κούνδουρο στο Ολύμπιον. Την παρατεταμένη καθυστέρηση για την έναρξη της εκδήλωσης εν αναμονή των δύο θυγατέρων

Μην πυροβολείτε τον πιανίστα ή Παίξ'το πάλι Σαμ...

πεύθυν του Γραφείου Τύπου (έξω από το ίδιο το Γραφείο Τύπου) στο Ηλέκτρα, φαίνεται πως απόφασε να ακολουθήσει άλλο δρόμο για να πραγματοποιήσει τα σχέδια της-αμαχητί. (Μία ώρα από τη ζωή της σαν να λέμε a day in the life).

■ κ. Ζήκο τι είπατε για την ταινία του Βούλγαρη σε τηλεοπτική εκπομπή και ψάχνει να σας βρει;

■ Έγινε προχθές το βράδυ info-πάρτυ στον πέμπτο, με ποτά, κρύα πιάτα και γλυκά κι άλλα πολλά, για δημοσιογράφους, για κριτικούς, για σκηνοθέτες, για ηθοποιούς, για αναπληρωτές, για μεταφραστές, για υποτίτλιστές, για Μαρίες, για διερμηνείς, για συνοδούς, για υπεύθυνους, για παρουσιάστριες και μια Ελένη που καβαλούσε την κουπαστή σαν να ήθελε να πέσει. Και μόνο εγώ δεν ήμουν. Γιατί; μήπως μου βγήκε το όνομα;

■ Και που να μου βγει το μάτι; οι υπότιτλοι φέτος είναι μούρλια, ευδιάκριτοι, κεντραρισμένοι, πλήρως συντονισμένοι με το λόγο και καλομεταφρασμένοι. Ετσι δεν είπαμε να πω Σπύρο;

■ Τι σημαίνει η στάκα που κυκλοφορεί: "για πιστολάκι στο Μουγκού"; Μήπως κρατάει μυστικά από μέσα;

Με ή χωρίς εθιμοτυπίες

Βαλεντίνη Παπαγεωργίου

1. Εβίτα και Χίλντα Ηλιόπουλου: Αργήσαμε λίγο, αλλά νάμαστε τελικά, στη θέση του μπαμπά. Χαλάλι.
2. Ο Νίκος Κούνδουρος, σα να λέμε, σε Πρώτο Πλάνο
3. Σιγά κορίτσια, είναι χρυσό, δε πάει μισό-μισό, θα απάσει.
4. Ο τιμώμενος Ιππότης του Κινηματογραφικού Δράκου. Άντε Αντώνη και στα δικά σου.
5. Ο Ντίνος Ηλιόπουλος παρών στην οθόνη ως Δράκος 42 χρόνια πριν. Να είναι πάντα καλά.

σε ταινία σε μια διάλεκτο που δεν έχει γραφή, ένας Σέρβος ένας Τούρκος κι ένας Έλληνας παίζουν μαζί στην ταινία "Ακαριαίο χτύπημα" και μοιράζονται την κοινή επιθυμία για μια πατρίδα", οι ταινίες της Good Machine αποθεώνουν τη γύμνια της Αμερικής. Αυτό θα πει σινεμά χωρίς διακρίσεις, ένα "αντί-" από μόνο του, όχι αστεία.

WANTED DEAD OR ALIVE

VALENTINI
ΓΙΑ ΜΙΑ ΧΟΥΦΤΑ ΔΕΝΑΡΙΑ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

ΕΚΤΑΚΤΗ ΠΡΟΒΟΛΗ

Η ταινία του Goran Paskaljevic *Πυριτιδαποθήκη*, θα προβληθεί σήμερα Τρίτη και ώρα 15:00 στον κινηματογράφο ΠΛΑΤΕΙΑ III

Την προβολή της ταινίας του Jean-Daniel Pollet *Χαρά και λύπη ο έρωτας* σήμερα, ώρα 20:30 στον κινηματογράφο ΟΛΥΜΠΙΟΝ II, θα προλογίσει ο σκηνοθέτης Κώστας Φέρρης

Ο Νίκος Κούνδουρος θα προλογίσει την προβολή της ταινίας του Μπορντέλο, σήμερα στις 23:00 στον κινηματογράφο ΠΛΑΤΕΙΑ I

ΑΡΙΘΜΟΣ ΘΕΑΤΩΝ ΠΡΩΤΟΥ ΤΡΙΗΜΕΡΟΥ

Κατά τις τρεις πρώτες ημέρες, Παρασκευή 13, Σάββατο 14 και Κυριακή 15 Νοεμβρίου, 13.171 θεατές (περίπου 700 περισσότεροι από πέρσι) παρακολούθησαν τις προβολές του 39ου Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης.

Αναλυτικότερα, οι θεατές που παρακολούθησαν τις ταινίες της Κυριακής ήταν 5.125. Από αυτούς, 150 ήταν κάτοχοι προσκλήσεων, ενώ το σύνολο των καρτών-μελών που έχουν εκδοθεί είναι 810.

«100 ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΑ ΠΟΥ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΥΟΥΝ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ» Μια prop-opera του Peter Greenaway

Η Prop-Opera θα παρουσιαστεί σε τρεις ακόμα παραστάσεις στις 17 και 18 Νοεμβρίου (δύο παραστάσεις), στο θέατρο της Εταιρείας Μακεδονικών Σπουδών.

Η έναρξη των παραστάσεων είναι στις 21.00 για τις 17/11 ενώ για τις 18/11 θα πραγματοποιηθούν δύο παραστάσεις στις 18.00 και στις 21.30.

Εισπήρια προπωλούνται στα ταμεία του Κ.Θ.Β.Ε. και του Ολύμπιον, κάθε μέρα από τις 9.00 ως τις 14.00 και από τις 17.00 ως τις 21.00.

Η εκδήλωση πραγματοποιείται με την αποκλειστική χορηγία του νέου Ford Focus.

Περιφερειακές Εκδηλώσεις

Πρόγραμμα προβολών

ΦΛΩΡΙΝΑ, ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ

Ώρα 20:30

Ακαριαίο χτύπημα, του Fatih Akin (Γερμανία, 1997)

Ώρα 22:30

Το χαρμό, του Nuri Bilge Ceylan (Τουρκία, 1998)

ΚΑΣΤΟΡΙΑ, ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ

Ώρα 21:00

Τα Ρόδινα Ακρογάλια, του Ευθύμη Χατζή

ΕΔΕΣΣΑ, αίθουσα «Μ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ»

Ώρα 20:30

Μια αιωνιότητα και μια μέρα, του Θόδωρου Αγγελόπουλου

ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΟΣ ΧΟΡΗΓΟΣ
ΕΓΝΑΤΙΑ ΟΔΟΣ Α.Ε.

Το χρήμα: μια Μυθολογία του Σκότους

του Βασίλη Μαζωμένου

Συνεργάτης του Κώστα Σφήκα σε τηλεοπτικές παραγωγές και πειραματικά κινηματογραφικά φιλμς, ο Βασίλης Μαζωμένος έχει επίσης εργασθεί ως κειμενογράφος και σκηνοθέτης διαφημιστικών spots και έχει δημοσιεύσει θεωρητικά δοκίμια για τον κινηματογράφο. Στη Θεσσαλονίκη ήρθε πριν δυο

βολο ενός ξεχασμένου κόσμου, οι ήρωές του ενσωματωμένοι σ' ένα τρισδιάστατο ντεκόρ, στήνουν ένα παιγνίδι αμφισβήτησης της πατρικής εξουσίας, αλλά και του υπάρχοντος πολιτισμού, απ' το θάνατο του οποίου η "ανθρωπότητα δεν έχει τίποτα

πια να περιμένει, παρά μονάχα τη διαιώνιση της ενοχής για τον χαμένο παράδεισο..." Η συνεργασία με ταλαντούχους σχεδιαστές (animators), αλλά κυρίως η χρήση προηγμένων ψηφιακών τεχνολογιών στον τρόπο γυρίσματος, αποδίδουν έναν "αισθητικό νεωτερισμό, που αντίστοιχό του δεν έχουμε συναντήσει σε ελληνική παραγωγή", σύμφωνα με σημείωμα των παραγωγών και του σκηνοθέτη. Αφηγητής είναι ο νέος ηθοποιός του Εθνικού Θεάτρου, Γιώργος Καραμίκος.

Β.Π.

Ο Κόκκινος Δράκος

του Μανούσου Μανουσάκη

Αστυνομική κωμωδία με ήρωα έναν καλόγερο, που αναγκάζεται να αφήσει το μοναστήρι και να "συγκρουστεί μ' ένα κόσμο που, σε πρώτη ματιά, του φαίνεται άσχημος και χυδαίος". Στο δρόμο του συναντά έναν κλέφτη, μια καμπαρετζού, έναν ταξιτζή και μια διακοσμήτρια. Η πολύτιμη εικόνα που του άρπαξε ο κλέφτης κρύβει το μυστικό της ορφάνιας του Συμεών (οι γονείς του την άφησαν δίπλα του, όταν τον εγκατέλειψαν νήπιο στα σκαλιά ενός βουλγαρικού μοναστηριού), ενώ ο αναπάντεχος θάνατος του Χάρη κρύβει ένα μυστικό πολλών εκατομμυρίων κι ένα έγκλημα με ...πολλούς υπόπτους.

"Σχέσεις ζωής σ' έναν τρελό τρυφερό και παιχνιδιάρικο κόσμο..." χαρακτηρίζει τις σεναριακές ανατροπές της ταινίας του Κόκκινος Δράκος ο σκηνοθέτης Μανούσος Μανουσάκης. Ο Συμεών, η Ίρις, ο Στέφανος και ο Άγγελος είναι ύποπτοι σ' ένα φόνο που ο καθένας τους θα μπορούσε να είχε

διαπράξει. "Για λίγες μέρες βρίσκονται όλοι μαζί, σκανδαλίζοντας και παίζοντας. Δημιουργείται χάος, μια παράδοση φιλία και ένας παράδοξος έρωτας".

Β.Π.

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΕΙΣ

ΤΑΣΟΣ ΨΑΡΡΑΣ

Στην ταινία σας *Οι Αριθμημένοι* καταγγέλλετε το γεγονός ότι είμαστε υπόδικοι στη σύγχρονη ψηφιακή πραγματικότητα. Πόσο μεγάλη είναι η απειλή των αριθμών;

Ένας πολίτης του σύγχρονου κόσμου έχει ένα σωρό ερεθίσματα και αφορμές για να προβληματιστεί πάνω σ' αυτήν την Ηλεκτρονική Δημοκρατία στην οποία ζούμε. Η αποπροσωποποίηση όμως της κοινωνικής και ιδιωτικής ζωής, ναι, είναι ένα πρόβλημα. Στο χέρι μας είναι να δημιουργήσουμε αυτές τις ασφαλιστικές δικλείδες, ώστε τα οφέλη της τεχνολογίας να μην αλλοτριώνουν την προσωπική μας ζωή και να κρατηθούν οι ισορροπίες. Το αίτημα που προβάλλει η ταινία είναι πώς είναι δυνατόν να προστατευθεί η προσωπικότητα ενός εκάστου εξ' ημών από την απειλή που προέρχεται από τα επεξεργασμένα στοιχεία. Άλλωστε αυτό δεν είναι το ζητούμενο μόνο της δικής μου ταινίας. Σύγχρονοι διανοητές σ' όλον τον κόσμο

διατυπώνουν την άποψη ότι η πληροφορία όταν είναι ανεξέλεγκτη δεν είναι γνώση, είναι πολιτική.

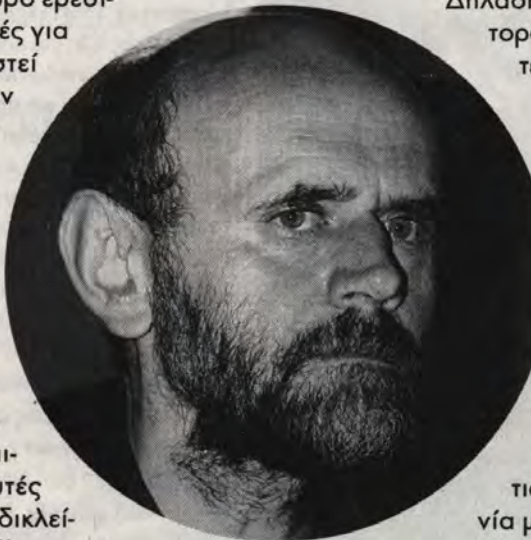
Συναντήσατε δυσκολίες κατά τη διάρκεια των γυρισμάτων;

Κυρίως την τεχνική δυσκολία να αναπαραχθεί στο σινεμά αυτό που βλέπουμε πολύ εύκολα στην τηλεόραση.

Δηλαδή η λήψη από μόνιτορες και από κομπιούτερς. Για μας η κινηματογραφική φωτογραφία ήταν πολύ δύσκολη. Λίγο πολύ όμως οι δυσκολίες που αντιμετωπίσαμε είναι οι αντίστοιχες που αντιμετωπίζουν τέτοιες ταινίες. Ως προς τις τεχνικές στην ταινία μας, προσπαθήσαμε να μην της λείπει κάτι.

Συχνά, όπως ξέρετε, αντιμετωπίζουμε τη μιζέρια της εικόνας και του ήχου σε πολλές ελληνικές ταινίες, γι' αυτό φροντίσαμε να καλύψουμε με κάθε οικονομικό κόστος αυτό το κενό. Τώρα ως προς το συντονισμό όλων αυτών των τεχνικών προδιαγραφών που απαιτούνται στην παραγωγή της, κάναμε ό,τι ήταν δυνατόν για ένα αρτιότερο αποτέλεσμα.

Βούλα Παλαιολόγου

ΓΙΑΝΝΗΣ ΣΟΛΔΑΤΟΣ

Στην ταινία σας *Το Αίνιγμα*, μια διασκευή της τραγωδίας "Οιδίπους επί Κολωνών", τη δεδομένη αγάπη σας για το σινεμά (τόσο στο εκδοτικό όσο και στο κινηματογραφικό έργο σας) συμπληρώνει και το ένθερμο ενδιαφέρον σας για τον τραγικό λόγο.

Πώς προέκυψε αυτό;

Το ενδιαφέρον μου για την τραγωδία υπήρχε πάντα.

Απλώς δε μου δόθηκε η ευκαιρία να γίνει γνωστό. Χρόνια δουλεύω με τον τραγικό λόγο, ανατρέχω συχνά σ' αυτόν, και πάντα έψαχνα την ευκαιρία να εκφράσω το ενδιαφέρον μου γι' αυτόν. Συχνά σε πολλά κείμενά μου οι νύξεις μου στον Οιδίποδα και στην Ορέστεια είναι σαφείς. Τώρα μου δόθηκε η ευκαιρία να φτιάξω μια ολόκληρη ταινία με την υπόθεση μιας αρχαίας τραγωδίας και ειδικά αυτήν που αναφέρεται στο μύθο των Λαβδακιδών.

Θεωρείτε ότι κάθε επιπλέον ανάγνωση στο αρχαίο κείμενο, προσθέτει ή αδυνατίζει τη δύναμη του μύθου;

Σαφώς και προσθέτει. Μάλιστα όχι μόνο προσθέτει, αλλά επιβάλλονται οι συνεχείς

σπουδές και αναγνώσεις πάνω στην αρχαία τραγωδία. Πιστεύω ότι στον κινηματογράφο ελάχιστα είναι τα δείγματα γραφής πάνω σ' αυτό το τεράστιο κεφάλαιο που ονομάζεται τραγωδία, παρόλο που ως θέμα και λαϊκότητα έχει και μπορεί να εξάγει το ελληνικό πνεύμα εκτός συνόρων, αλλά και να αφήσει παρακαταθήκη στις επόμενες γενιές, ακόμα και ν' ανοίξει και δρόμους...

Πώς σχολιάζετε τον χαρακτηρισμό "ξεφτισμένη τραγωδία" για την ταινία σας;

Έχει σχέση με τη νεότερη ελληνική κοινωνία, η οποία πια δεν αντέχει το τραγικό μεγα-

λείο. Γι' αυτό η ταινία δε θα μπορούσε να είναι μια ακόμη αναβίωση της αρχαίας τραγωδίας, γιατί ούτε ο χώρος ούτε ο χρόνος το σκάνει. Κατά συνέπεια η σημερινή τραγωδία έχει ξεθωριάσει πια μέσα στο χρόνο. Αυτό εννοώ: ότι έχει ξεφτίσει...

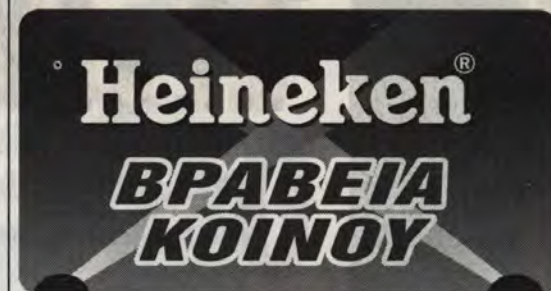
Βούλα Παλαιολόγου

σκηνοθέτης της ταινίας *Το Αίνιγμα* (Ελληνικός Κινηματογράφος 1998)

σκηνοθέτης της ταινίας *Οι Αριθμημένοι* (Ελληνικός Κινηματογράφος 1998)

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

ΤΙΤΛΟΣ ΤΑΙΝΙΑΣ	Α' ΠΡΟΒ	Β' ΠΡΟΒ	Γ' ΠΡΟΒ	ΤΕΛΙΚΗ
----------------	---------	---------	---------	--------

ΔΙΕΘΝΕΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟ

1. Μόνο ο θεός με βλέπει	4,29	4,25	—	4,27
2. Ακαριαίο χτύπημα	4,02	4,29	—	4,15
3. Ψάρι τον Αύγουστο	3,71			3,71
4. Το πέταγμα της μέλισσας				
5. Το μίλο				
6. Ανοιχτάκι πατρίδα μου				
7. π				
8. Πόθος				
9. Η τελευταία νύχτα του κόσμου				
10. Το ξεκούμπωμα				

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ 1998

1. Ρόδινα Ακρογιάλια	4,17	4,04		4,10
2. Ας περιμένουν οι γυναίκες	4,15	3,89		4,02
3. Μέδουσα	3,81			3,81
4. ΝΕΚΥΙΑ II	3,66			3,66
5. Προμηθέας Εναντιοδρομών	3,43			3,43
6. Αίνιγμα	3,21			3,21
7. Το χρήμα: μια μυθολογία του σκότους				
8. Κόκκινος δράκος				
9. Χαίρε γείτονα				
10. Black Out				
11. Ήπειρος				
12. Όλοι εμείς, εφέντι				
13. Η γωνιά του παραδείσου				
14. Οι φωτογράφοι				

Η HEINEKEN, βασικός υποστηρικτής του 39ου Φεστιβάλ Κινηματογράφου, θεσμοθετεί για τρίτη συνεχή χρονιά το ΒΡΑΒΕΙΟ ΚΟΙΝΟΥ HEINEKEN. Απονέμεται σε μια ελληνική ταινία, που προβάλεται σε πρώτη δημόσια προβολή, και συμμετέχει στο 39ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης. Το ίδιο βραβείο θα απονεμηθεί και σε μια ξένη ταινία που προβάλεται στα πλαίσια του διεθνούς Φεστιβάλ Κινηματογράφου. Οι συμμετοχές των ταινιών, ελληνικές και ξένες, είναι αυτές που, κατά σειρά βαθμολογίας, αναφέρονται παραπάνω.

ΠΡΩΤΟ F I R S T S H O T ΠΛΑΝΟ

Caricies / Caresses Ventura Pons, Spain, 1998

From fearless Catalan director Ventura Pons comes a daring chain of eleven interlocking stories that challenges the viewer, on every level, to abandon the well-worn clichés of mainstream cinema. Adapting a superior work by dramatist Sergi Belbel (reminiscent of Arthur Schnitzler's play "La Ronde", on which the great Ophüls film was based), Pons is once again fascinated by themes of loneliness and displacement, showing an enormous respect for the spectrum of human experience in his quest to catalogue authentic, emancipatory encounters within the smothering alienation of city life.

Each of the eleven scenes in *Caresses* involves two characters, one of whom moves forward into the next scene until the circle closes at the end of the film. These beleaguered men and women interact mechanically, painfully devoid of passion and desperate for any kind of meaningful relationship, gesture, connection or caress. Their darkly intelligent discourses make it evident that these people are nearly past the ability to listen, instead delivering a series of despondent and unrequited monologues to one another.

The opening sequence is a disturbing signpost. A young couple, unable to overcome the wall of silence that has grown between them, resorts to brutal and frustrated acts of violence against one another. The young woman (Laura Conejero) then pays a visit to her aging mother (Julieta Serrano). The two live in different worlds, and the daughter is convinced that her mother is crazy and should be institutionalized. In the next episode, the elderly woman dances with her roommate (Montserrat Salvador). The women seem close, and share a kiss, but the roommate does not remember that they once had an affair.

The ambiguous nature of many of these relationships is part of what makes this film so bold and compelling; one feels a thoroughly convincing intuition that one is witnessing naked moments in people's secret lives. Aiding Pons' unerring commitment to truth and the depiction of genuine human connection are standout, touching performances by accomplished actors Serrano and Salvador, who treat this courageous material with unforgettable honesty.

Dimitris Eipides

Παράλειψη στο ΠΡΩΤΟ ΠΛΑΝΟ του Σαββάτου, στη συνέχει του κ. Είδη: Ο κ. Είδη ήταν και στα Φεστιβάλ Καννών και Βερολίνου, απλώς δεν τα ανέφερε στην αρχική καταμέτρηση του συνόλου των Φεστιβάλ που επισκέφθηκε για την προετοιμασία του προγράμματος των Νέων Ορίζοντων.

Νέοι Ορίζοντες

Οκτώ ταινίες από το Κιργιστάν, την Ισπανία, τις Η.Π.Α., την Ελβετία, τη Γαλλία που αφηγούνται ιστορίες για όνειρα που γεννιούνται, πραγματοποιούνται και χάνονται.

Θετός Γίος, Aktan Abdikalikov, 81', Παλλάς 16:00

Πρώτη ταινία του νέου σκηνοθέτη από το Κιργιστάν, που κέρδισε το βραβείο Αργυρής Λεοπάρδαλης στο φετινό Φεστιβάλ του Λοκάρνο. Ο Abdikalikov, αφηγείται μια γοητευτική ιστορία ενηλικίωσης και προσαρμογής ενός θετού παιδιού στη νέα του οικογένεια.

Στα Γρανάζια του Χρόνου, Hilary Brougher, 90', Πλατεία IV 16:00

Η ταινία έχει σαν αφετηρία ένα παράδοξο γεγονός: η συγγραφέας Τάκερ αμέριμνη βγαίνει από το σπίτι της το 1953 να αγοράσει καφέ και βρίσκεται στο 1997. Η σκηνοθέτιδα Χίλαρι Μπράουερ δείχνει το πέρασμα από το παρόν στο παρελθόν με έγχρωμη και ασπρόμαυρη εικόνα αντίστοιχα. Μια περίεργη εφεύρεση που σχετίζεται με την βόμβα του υδρογόνου επιτρέπει την μετάλλαξη των ψυχών και το ταξίδι τους, άλλοτε αυθόρμητο και άλλοτε παρά τη θέλησή τους μέσα στο χρόνο. Η Τάκερ προσπαθεί να προσανατολιστεί στους δρόμους του 'Hot Βίλατζ της Νέας Υόρκης και συναντιέται με την Ντρίου. Η Ντρίου μοιάζει σαν ο άλλος της εαυτός σε διαφορετικό χρόνο.

Οι Θεατρίνες, Ventura Pons, 90', Παλλάς 18:00

Σε αυτή την ταινία ο Pons μεταφέρει στον κινηματογράφο το ομώνυμο θεατρικό έργο του Josep M. Bebe, i Jorner, ζωντανεύοντας στην οθόνη τους ιδιότυπους χαρακτήρες μιας πολύπλοκης σχέσης. Ο ίδιος λέει ότι πρόκειται για "μια μεταφορική απεικόνιση της ζωής".

Χάδια, Ventura Pons, 94', Πλατεία IV 18:00

Εδώ ο σκηνοθέτης, χρησιμοποιώντας τη Βαρκελώνη ως φόντο, σκιαγραφεί με τρόπο ιδιαίτερα μινιμαλιστικό έντεκα "σχέσεις" απλών ανθρώπων, οι οποίοι αλληλοσυνδέονται παράξενα μεταξύ τους, συνθέτοντας μια αλυσιδωτή αφήγηση.

Ευτυχία, Todd Solondz, Παλλάς 20:00

Μια τυπική αμερικάνικη οικογένεια ζει στο προάστιο Νιού Τζέρσι. Το κάθε μέλος της προσπαθεί να βρει και να ζήσει τις πιο φευγαλέες στιγμές της ζωής. Οι τρεις κόρες ασχολούνται η μία με τη ζωή της άλλης. Οι γονείς έχουν καταλάβει πως τα χρυσά χρόνια που ονειρευόταν δεν υπάρχουν. Οι γείτονες, με τις εμμονές τους, επιχειρούν να εμπλακούν στη ζωή της οικογένειας. Η Ευτυχία είναι ένα ειρωνικό σχόλιο για την απομυθοποίηση του αμερικάνικου ονείρου, που κέρδισε το βραβείο της κριτικής επιτροπής στο Φεστιβάλ Καννών του '98.

Ρημαγμένα κορμιά, Scott Ziehl, Πλατεία IV 20:30

Ο Τόμ, ένας ευσυνειδητός και αθώος τύπος από την Πενσυλβάνια πηγαίνει να ζήσει στο Λος Άντζελες. Σύντομα βρίσκει δουλειά σαν οδηγός ασθενοφόρου και συνειδητοποιεί πως ο έμπειρος συνοδηγός του Τζίμι, φαινομενικά αξιόπιστος και ψύχραιμος είναι ριψοκίνδυνος και απογοητευμένος από τη ζωή. Ο δεύτερος μπάει γρήγορα τον πρώτο στο κόσμο των ναρκωτικών. Θέμα της ταινίας είναι η περιπέτεια ενός οχήματος - όπως το σώμα του ανθρώπου που μεταφέρει την ψυχή του - και περιγράφεται με λεπτομέρειες δυσάρεστες αλλά και συχνά ξεκαρδιστικές. Το μοντάζ δημιουργεί την αίσθηση του νευρωτικού, δολού και διχασμένου κόσμου που προκαλούν τα ναρκωτικά ταυτόχρονα με τον ρεαλιστικό κόσμο που αντιμετωπίζουν οι οδηγοί ασθενοφόρων. Η ταινία *Ρημαγμένα κορμιά* είναι η πρώτη μεγάλου μήκους ταινία του Σκότ Ζίλ.

Ο F. είναι το σόγλαν, Marcel Gisler, 92', Παλλάς 22:30

Πρόκειται για τη δραματική, αλλά και συγκινητική ιστορία δύο νέων ανθρώπων, του αυτοκαταστροφικού Fogi, μέλους ενός ροκ γκρούπ, και του 16χρονου Beni. Η ταινία περιγράφει το πώς εξελίσσεται μια ερωτική σχέση μεταξύ του Beni και του Fogi, η οποία, ενώ στην αρχή είναι γεμάτη θαυμασμό και αγάπη, στη συνέχεια ολοένα και φθείρεται για να καταλήξει στα όρια της εξαθλίωσης.

Οι πιπαιρίες, Noémie Lvovsky, Πλατεία IV 23:00

Μια παλιά γνώριμη του Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης, αφού το 1994, με την ταινία της *Ξέχασέ με*, κέρδισε το βραβείο σεναρίου και το βραβείο καλύτερου γυναικείου ρόλου. Στην ταινία αυτή παρακολουθούμε τη ζωή τεσσάρων κοριτσιών που είναι φίλες, αλλά η κάθε μία επωφελείται από τη φίλη αυτή για να λυτρωθεί από τις φοβίες και τις ανασφάλειές της. Η ταινία σκιαγραφεί με ιδιαίτερη επιτυχία τις ανησυχίες, τα ερωτηματικά, αλλά και τα πρώτα ερωτικά σκιρτήματα στις καρδιές των μικρών μαθητριών που -ως συνήθως- απευδύνονται προς τα μεγαλύτερα αγόρια του σχολείου.

Erick Zonca

Στα σαράντα του χρόνια ο Ζονκά αποφασίζει ν'ασχοληθεί με τον κινηματογράφο. Έτσι γεννήθηκε *Η ονειρεμένη ζωή των Αγγέλων*. Η επιτυχία της ταινίας βασίζεται ουσιαστικά στις ερμηνείες των δύο ηθοποιών της Ελοντί Μπουσέ και της Νατάσα Ρενιέ που μοιράστηκαν το βραβείο γυναικείας ερμηνείας στο πρόσφατο Φεστιβάλ Καννών. Ο γάλλος σκηνοθέτης ξεκίνησε από ηθοποιός, στα 20 του χρόνια έφυγε στην Νέα Υόρκη, όπου ακολούθησε μαθήματα στο στούντιο του Χέρμπερτ Μπέργκοφ και ανακάλυψε τον κινηματογράφο της Ευρώπης στο Μπλίκερ στρίτ Σινεμα. Τριάντα χρονών γίνεται βοηθός σκηνοθέτη σε ταινίες ντοκιμαντέρ για την τηλεόραση και στην συνέχεια σκηνοθετεί από μόνος του. *Η ονειρεμένη ζωή των Αγγέλων* ασχολείται θεματικά μ'έναν χώρο ήδη γνωστό αλλά το κάνει με μοναδικό τρόπο.

Τί σας προσέκλυσε στον κινηματογράφο; Ένοιωσα από πολύ νωρίς την επιθυμία να κάνω κινηματογράφο, χωρίς να μπορώ να κατανοήσω την πηγή αυτής της επιθυμίας. Δεν είχα την δυνατότητα να βλέπω μικρές πολλές καλές ταινίες. Ζούσα στην Ορλεάνη και οι ταινίες που προβαλόνταν στον κινηματογράφο ήταν μονάχα εμπορικές σαν βερνίκια. Ένοιωσα από νωρίς την επιθυμία να αφηγούμαι ιστορίες. Η πρώτη ήταν του Μιχαήλ Στρογκόφ για ένα ορφανό παιδί από την Ρωσία. Ηθοποιός έγινα λίγο αργότερα. Δεν έχω σπουδάσει κινηματογράφο, ήμουν περισσότερο περιθωριακός όπως πολύς κόσμος της εποχής μου από την επαρχία. Τριάντα χρονών πήγα στο Παρίσι και γράφτηκα στην Φιλοσοφική. Όταν ο καθηγητής Μπαλιμπάρ άρχισε να μας μιλάει για την Πολιτεία του Πλάτωνα, είπα στον εαυτό μου: "για ποιά πράγμα μιλάει αυτός ο τύπος." Στο διάστημα των δύο-τριών χρόνων που ήμουν στην Σχολή ως θεατής δεν ένοιωθα ευχάριστα επειδή ήμουν αρκετά μεγάλος. Πίστευα πως είχα αποτύχει

για να γράψω το επόμενο σενάριο. Αυτό δεν πρόκειται να με αλλάξει. Θα δοκιμάσω να κάνω ταινίες που να περιγράφουν περιβάλλοντα σχετικά βίαια, σκοτεινά, με τέτοιον τρόπο ώστε να ενδιαφέρουν το πλατύ κοινό.

Χρήστος Καλλιτάσης

Μια καινούρια πορεία ζωής για τον νέο
Γάλλο σκηνοθέτη Ερικό Ζονκά

Πάρε το κομμάτι;

Μόνο η ΕΡΤ μπορεί να σας κάνει την πιο σινεφίλ πρόταση! Για άλλη μια χρονιά είναι ο χορηγός του Φεστιβάλ Κινηματογράφου της Θεσσαλονίκης και σας προσκαλεί να

απολαύσετε ένα συναρπαστικό δεκαήμερο. Σας καλεί να παρακολουθήσετε το ενδιαφέρον διαγωνιστικό τμήμα, τα μοναδικά αφιερώματα σε Έλληνες και ξένους

δημιουργούς, τις εκθέσεις και τις avant premiére. Για άλλη μια χρονιά η ΕΡΤ σας κάνει μια πρόσκληση, στην οποία δεν μπορείτε να πείτε όχι!

Κομμάτι του εαυτού μας

κοντά σας κάθε μέρα και νύχτα!

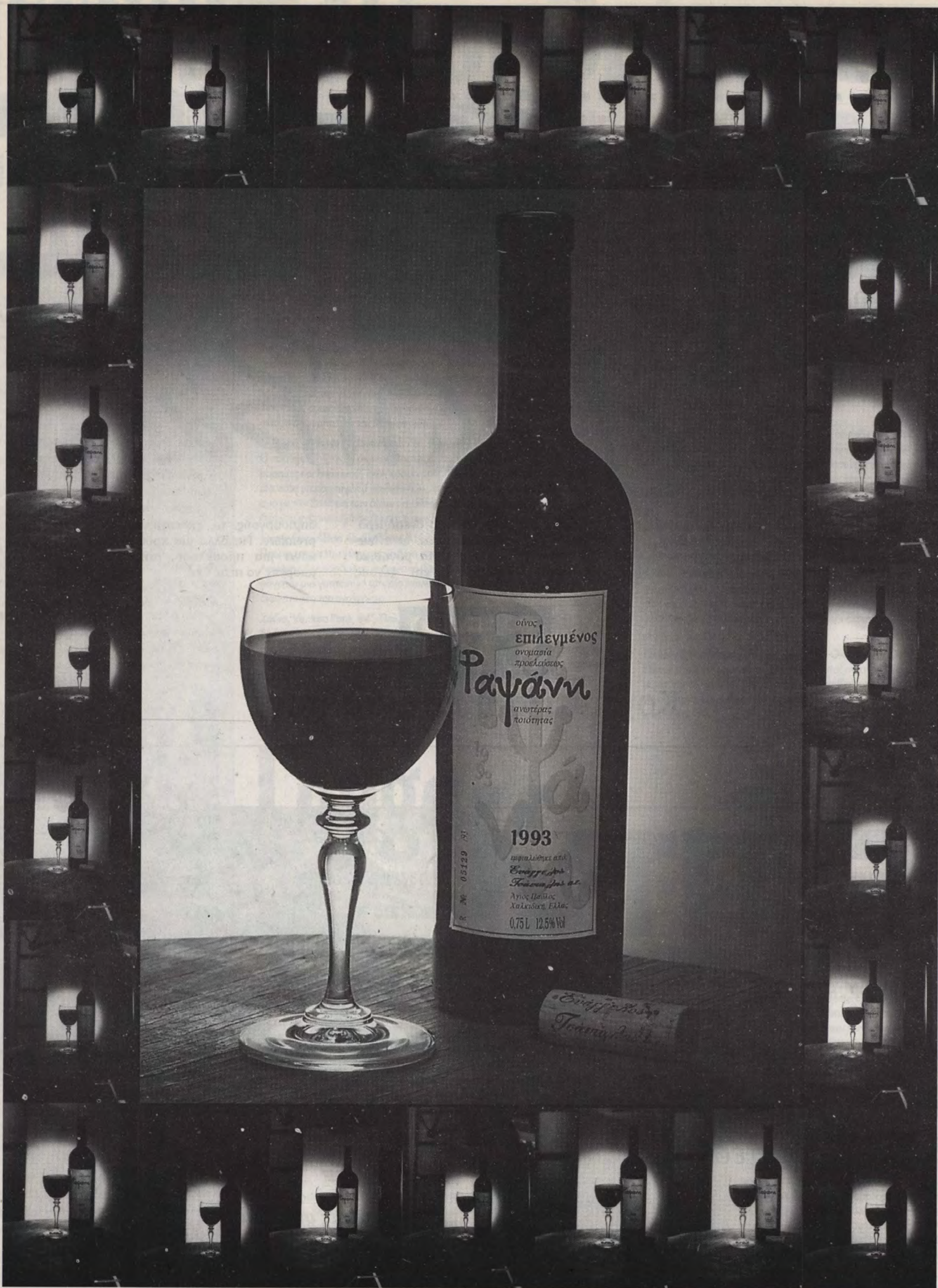
Κάτι αλλάζει στη ζωή της Θεσσαλονίκης...

Ψυχαγωγία και αναψυχή
διεθνούς επιπέδου!

κοντά σας σύντομα!

*Ευάγγελος
Τσανταλίνης α.ε.*

97,5 ANT Radio

BLOW

Μιχάλης Δημόπουλος

39ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου
Νέο ξεκίνημα με νέα φιλοσοφία

Μιλούν στο BLOW:

MARINA ΓΕΛΕ

**ΔΙΟΓΕΝΗΣ ΔΑΣΚΑΛΟΥ
ΣΤΕΛΙΟΣ ΡΟΚΚΟΣ**

MARILYN MANSON

αποκλειστική συνέντευξη:
"Όλοι έχουμε έναν star μέσα μας"

ΔΕΝ "ΠΟΥΛΑΕΙ" ΠΙΑ Ο ΤΣΕ

ΚΟΝΙΤΣΑ

extreme sports και ξεκούραση

**το τεύχος
Νοεμβρίου
κυκλοφορεί**

το περιοδικό Blow κυκλοφορεί κάθε μήνα σε 30.000 αντίτυπα

από 650 σημεία διανομής σε 18 πόλεις

**και διανέμεται
ΔΩΡΕΑΝ**

www.blow.gr

ΜΗΝΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ, ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ: ΑΚΡΟΝ-ΜΑΥΡΟΦΟΡΟΣ Α.Ε.Ε., ΦΡΑΓΚΙΝΗ 9, ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, ΤΗΛ: 031.223161, 277994

*[Continuous Clubbing Hours]

top feeling!

TOP
104 FM

Enter
104 FM

N. ΕΓΝΑΤΙΑ 222, Τ.Κ.: 546 42 - ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, ΤΗΛ.: 031.850.512

ΔΩΜΑΤΙΟ Μ Ε Θ Ε Α

◦ CAFE-WINE BAR ΜΕ ΘΕΜΑ ΤΟ CINEMA ◦ INTERNET STATION

◦ ΒΙΒΛΙΑ - CD - ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ - GADGETS ΑΠΟΛΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ ◦

ΩΡΕΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ: ΑΠΟ ΤΙΣ 12.00 ΤΟ ΜΕΣΗΜΕΡΙ ΕΩΣ ΤΙΣ 2.00 ΤΟ ΒΡΑΔΥ

Δωμάτιο με θέα

INFO CAFE «CINEMA»

Στον πέμπτο όροφο του κτιρίου του ΟΛΥΜΠΙΟΝ θα λειτουργήσει από φέτος ένα πρωτότυπο Cafe & Wine Bar. Σε στυλ κλασσικό αλλά χρησιμοποιώντας μοντέρνα υλικά και με θέα από το καλύτερο ίσως μπαλκόνι της πόλης, το Info-Cafe Cinema στοχεύει να γίνει πόλος έλξης και σημείο συνάντησης των κινηματογραφόφιλων της πόλης.

Πρόκειται για ένα χώρο αναψυχής που θα έχει έντονο το κινηματογραφικό στοιχείο και θα δίνει στον επισκέπτη ερεθίσματα, εικόνες και πληροφορίες για τον κινηματογράφο. Διατηρώντας την αίσθηση της διαφορετικότητας και ανεξαρτησίας από το υπόλοιπο κτίριο, θα παρέχει ταυτόχρονα σε όσους ενδιαφέρονται για το σινεμά, τη δυνατότητα για άμεση πληροφόρηση και ενημέρωση, συνδυασμένη με την απόλαυση ενός καφέ ή ενός ποτού.

Με σταθερό ηχητικό υποβαθρό κινηματογραφικής μουσικής οι θαμώνες του Info Cafe Cinema θα ζουν μια απόλυτη κινηματογραφική εμπειρία. Θα δίνεται η δυνατότητα πρόσβασης και αναζήτησης πληροφοριών στο Ιντэрнет μέσω ηλεκτρονικών υπολογιστών και τηλεοπτικές οθόνες θα προβάλλουν από βίντεο ταινίες, διαφημιστικά τρέιλερ, αποσπάσματα από γυρίσματα κτλ. Θα υπάρχουν επίσης στα ράφια επιλεγμένα περιοδικά και εφημερίδες για το σινεμά, ενώ σε μικρότερο χώρο του τέταρτου ορόφου, που θα επικοινωνεί άμεσα με το Cafe, θα λειτουργήσει το Βιβλιοπωλείο, όπου θα μπορεί κανείς να βρει τις εκδόσεις του Φεστιβάλ, κινηματογραφικές αφίσες, κάρτες, μουσικά cd κτλ.

Το Info Cafe Cinema και το Βιβλιοπωλείο θα λειτουργούν όλη τη μέρα, από το πρωί ως το βράδυ. Οι κάτοχοι της κάρτας μέλους του Φεστιβάλ θα έχουν έκπτωση στις τιμές κατά 25%.

Cinema Let's Heineken

Απολαύστε και βραβεύστε
τις καλύτερες ταινίες!

Spot Thompson Direct

www.heineken.nl

Η Heineken και πάλι κοντά σας με τα "Βραβεία Κοινού" στη μεγαλύτερη κινηματογραφική διοργάνωση της χρονιάς... το 39ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης. Για άλλη μια χρονιά η Heineken, βασικός υποστηρικτής του Φεστιβάλ, σας ταξιδεύει στη μαγεία της μεγάλης οθόνης και ζητάει τη γνώμη σας για την καλύτερη ξένη ταινία του Διεθνούς Διαγωνιστικού, καθώς και για την καλύτερη ελληνική ταινία του Φεστιβάλ Ελληνικού Κινηματογράφου που συμμετέχει με πρώτη δημόσια προβολή στα πλαίσια του Φεστιβάλ. Η αυλαία του 39ου Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης θα είναι ανοιχτή από τις 13/11/98 μέχρι και τις 22/11/98, στους κινηματογράφους ΟΛΥΜΠΙΟΝ 1, ΟΛΥΜΠΙΟΝ 2 και ΠΛΑΤΕΙΑ ASSOS STER ODEON, όπου μπορείτε να απολαύσετε και να βραβεύσετε τις καλύτερες ταινίες. Η απονομή των "Βραβείων Κοινού" θα πραγματοποιηθεί κατά την επίσημη τελετή λήξης του Φεστιβάλ, ενώ κατά τη διάρκειά του, θα έχετε τη δυνατότητα να ενημερώνεστε για τις προτιμήσεις που συγκεντρώνει κάθε ταινία καθημερινά στην εφημερίδα "Πρώτο Πλάνο". Ένα ακόμα ταξίδι στη μαγεία του cinema ξεκινάει και το 39ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης είναι έτοιμο να σας ξεναγήσει ... μαζί με τη Heineken.

Η ΓΝΩΜΗ ΣΑΣ ΜΕΤΡΑΕΙ!

Ορίζοντες

ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ

ΟΙ «ΟΡΙΖΟΝΤΕΣ» ΕΙΝΑΙ ΕΝΑ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΟΥ Ε.Κ.Κ. ΓΙΑ ΤΗ ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣΗ ΤΗΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΗΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ

Το κινηματογραφικό έργο του ισπανού Βεντούρα Πόνς πρωτοπαρουσιάζεται στην Ελλάδα από το αφιέρωμα 3X3 των Νέων Οριζόντων. Ο αυτοδίδακτος καταλάνος σκηνοθέτης ξεκίνησε από το θέατρο σε ηλικία 20 χρονών. Πραγματοποιώντας μια ταινία ντοκιμαντέρ άφησε το θέατρο για ν'αφροσσιωθεί στον κινηματογράφο μυθοπλασίας.

Ventura Pons

«Ο ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ ΕΙΝΑΙ ΣΑΝ ΤΟ ΚΡΑΣΙ, ΑΛΛΟΤΕ Η ΣΟΡΕΙΑ ΕΙΝΑΙ ΚΑΛΗ, ΑΛΛΟΤΕ ΟΧΙ

Η πρώτη του ταινία *Οσάνα*, ένα ενδιάμεσο πορτρέτο, επιλέχτηκε από τα προγράμματα του φεστιβάλ Καννών και Βερολίνου το 1978. Μέχρι σήμερα ο Πόνς έχει πραγματοποιήσει έντεκα ταινίες. Την μεγαλύτερη επιτυχία την γνώρισε με το *Τί σημαίνουν όλα αυτά*. Ταινία που πραγματοποιήθηκε σε μια στιγμή προσωπικής κρίσης του σκηνοθέτη. Αναλυτής της λεπτομέρειας, επηρεασμένος από το θέατρο ο Πόνς χρησιμοποιεί με δεξιοτεχνία τους διαλόγους των χαρακτήρων του, επεξεργάζεται θέματα σχετικά με τις ανθρώπινες σχέσεις, τα συναισθήματα, την επικοινωνία, την διαφορετικότητα των χαρακτήρων και αφήνει σε αυτά μια έξυπνη αίσθηση χιούμορ. Προτείνει χώρους προσωπικούς και συγχρόνως επινοεί νέα κινηματογραφικά τοπία διαμορφώνοντας με τον δικό του τρόπο την χρήση της κάμερας.

Πώς ήταν το πέρασμα από το θέατρο στον κινηματογράφο;
Στο πανεπιστήμιο έμαθα να γράφω για ταινίες, μετά πήγα κατά τύχη στο θέατρο. Το θέατρο ήταν η πρόκληση. Έμεινα σε αυτό αρκετό καιρό και ανακάλυψα τον εκπληκτικό του κόσμο. Υπήρχε κάτι πολύ ελκυστικό: η δουλειά με τους ηθοποιούς και το συλλογικό κτίσιμο των χαρακτήρων. Σκέφτηκα πως ήταν πολύ σημαντικό να γνωρίσω πώς πρέπει να δουλεύω με τους ηθοποιούς, πώς μπορεί κάποιος ν' αλλάξει τη σημασία των λέξεων και τη σημασία μιας σκηνής μέσα από την δουλειά και μέσα από διαφορετικές ερμηνείες. Αυτό με βοήθησε στην συνέχεια στον κινηματογράφο. Το να περάσω στον κινηματογράφο ήταν μια πρόκληση. Η πρώτη μου ταινία ήταν μια άσκηση. Έκανα μια ταινία μισή μυθοπλασίας και μισή ντοκιμαντέρ στα 16 χιλιοστά και την γύρισα σε πέντε μέρες. Ήταν κάτι που ήθελα να δείξω στους φίλους μου για να μου πούν την γνώμη τους. Τελικά είχε επιτυχία. Συνήδω στις λατινικές χώρες οι άνθρωποι γίνονται σκηνοθέτες, ξεκινώντας από βοηθοί ή πηγαίνοντας σε σχολές. Μ'ενδιέφερε το βρετανικό κίνημα σκηνοθετών ντοκιμαντέρ το free cinema όπως λέγεται. Εκείνοι κάνουν θέατρο και συγχρόνως ταινίες ντοκιμαντέρ, στη συνέχεια σκηνοθετούσαν ταινίες μυθοπλασίας. Μερικοί από αυτούς ήταν ο Τσάρλυ Άντερσον, ο Τόνι Ρίτσαρτσον ή ο Κάρλ Ράις. Αυτή η εμπειρία ταίριαζε με την δική μου. Έτσι αποφάσισα να πάρω το ρίσκο και να δώ τί συμβαίνει με την κάμερα. Και ξεκίνησα με την ταινία ντοκιμαντέρ *Οσάνα*, ένα ενδιάμεσο πορτρέτο· είχε μεγάλη απήχηση, πήγε σε πολλά φεστιβάλ, αλλά κανένας δεν μου έδωσε δουλειά. Έτσι σκέφτηκα πως θα ήταν καλύτερο

να κάνω μια ταινία μυθοπλασίας και συγκεκριμένα κωμωδία η οποία γνώρισε μεγάλη οικονομική επιτυχία. Λίγο αργότερα το 1986 συνειδητοποίησα πως χρειαζόταν να κάνω την δική μου εταιρία παραγωγής.

Μπορείτε να μιλήσετε για την στιγμή κρίσης που βρισκόσασταν πριν να κάνετε την ταινία *Τί σημαίνουν όλα αυτά*;

Είχα κάνει τρεις κωμωδίες και ήθελα να κάνω κάτι διαφορετικό χωρίς να ξέρω τί ακριβώς. Είχα μια ευρεία οπτική γωνία της κοινωνίας και της δουλειάς μου. Ονειρευόμουν να κάνω κάτι πολύ πιο προσωπικό. Όχι αυτοβιογραφικό γιατί πιστεύω πως η ζωή μου δεν είναι σημαντική να την εκφράσω, απλά επιθυμούσα να εκφραστώ με διαφορετικούς τρόπους.

Πόσο επηρεασμένος είστε από την προσωπική σας ζωή;
Όσο είναι κι ο καθένας. Επειδή ζούμε σε μια κοινωνία και βλέπουμε, αισθανόμαστε, αγαπάμε μοιραζόμαστε πράγματα με άλλους ανθρώπους και ο κινηματογράφος όπως, τα βιβλία ή η μουσική, αντανάκλαει λίγο από όλα τα προηγούμενα. Μπορεί στην ταινία να εκφράζεται κάπως διαφορετικά.

Τί σας έκανε να επιλέξετε τον ρόλο της Ιφιγένειας για θέμα συζήτησης μεταξύ των ηθοποιών στην ταινία *Ηθοποιοί*;

Χρησιμοποιώ την Ιφιγένεια για να δείξω πως μια ιστορία μπορεί να ειπωθεί από τρεις διαφορετικές οπτικές γωνίες. Αυτό είναι κάτι που έγινε πολλές φορές στον κινηματογράφο από τον Μάνκιεβιτς για παράδειγμα. Πιστεύω πως η πραγματικότητα μπορεί να ερμηνευθεί με πολλούς διαφορετικούς τρόπους.

Πιστεύετε πως το θέατρο είναι ένας τρόπος ζωής ή η ζωή είναι σαν το θέατρο;
Πιστεύω πως η εργασία είναι ένας τρόπος ζωής, όταν είσαι αρκετά τυχερός να δουλεύεις σε κάτι που σου αρέσει πραγματικά και το αγαπάς. Τότε γίνεται η ζωή σου να είναι η εργασία σου και το αντίθετο. Το θέατρο το χρησιμοποιώ σαν μεταφορά. Μιλώ για το θέατρο και συγχρόνως μιλώ για τη ζωή. Σε οποιαδήποτε δουλειά δουλεύει κάποιος για την κοινωνία και δουλεύει και για τον εαυτό του.

Τί σας κάνει να χρησιμοποιείτε με τόση μεγάλη συχνότητα τους διαλόγους;
Δεν ξέρω ακριβώς, ίσως γιατί πιστεύω στην επικοινωνία. Ορισμένοι πιστεύουν πως μια εικόνα είναι καλύτερη από χίλιες λέξεις. Ίσως ναι, ίσως όχι. Δεν υπάρχει κάποιος κανόνας. Μια ταινία πρέπει να προκαλεί συναισθήματα στο κοινό κι οι συγκινήσεις του σκηνοθέτη στέλνονται στον θεατή μέσα από αυτήν. Δεν έχει σημασία ο τρόπος.

Συνέντευξη: Χρήστος Καλλιόπης

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ / PROGRAMME

ΟΛΥΜΠΙΟΝ Ι	ΟΛΥΜΠΙΟΝ ΙΙ	ΠΑΛΛΑΣ	ΠΛΑΤΕΙΑ Ι	ΠΛΑΤΕΙΑ ΙΙ	ΠΛΑΤΕΙΑ ΙΙΙ	ΠΛΑΤΕΙΑ ΙV
16:00 Greek Film Festival ΤΟ ΧΡΗΜΑ: ΜΙΑ ΜΥΘΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΣΚΟΤΟΥΣ TO HRIMA: MIA MYTHOLOGIA TOY SKOTOUS Greece / 1998 MAZOMENOS VASSILIS O.V. Greek 70'	15:30 Tribute Kurosawa ΟΙ ΕΠΤΑ ΣΑΜΟΥΡΑΙ SHICHININ NO SAMURAI Japan / 1954 O.V. Japanese 140'	16:00 N.H. Main Programme ΘΕΤΟΣ ΓΙΟΣ BESHKEMPIR Kyrgyzstan / France / 1998 ABDIKALIKOV AKTAN O.V. Russian • English subtitles 81'	13:30 Tribute Greenaway Ο ΜΑΓΕΙΡΑΣ, Ο ΚΛΕΦΤΗΣ, Η ΓΥΝΑΙΚΑ TOY KAI O EPASHTIS THS THE COOK, THE THIEF, HIS WIFE, AND HER LOVER UK / 1989 O.V. English 120'	18:00 Tribute Pollet ΒΑΣΣΑΙ BASSAE France / 1964 O.V. French 9'	17:00 Balkan Survey Ο ΓΑΜΟΣ ΤΟΥ ΣΑΚΟ DASMA E SAKOS Albania / Hungary / 1998 PRIFTI VLADIMIR O.V. Albanian • English subtitles 100'	16:00 N.H. Good Machine ΣΤΑ ΓΡΑΝΑΖΙΑ ΤΟΥ ΧΡΟΝΟΥ THE STICKY FINGERS OF TIME USA / 1997 BROUGHER HILARY O.V. English 90'
17:30 International Competition ΤΟ ΠΕΤΑΙΜΑ ΤΗΣ ΜΕΛΙΣΣΑΣ PAVOZI ZAMBUR Korea and Tajikistan / 1997 USMANOV ZAMSHET and MIN BYUNG-HUN O.V. Tajik/Persian • English subtitles 90'	18:00 Tribute Loach ΜΕ ΠΟΙΟΥΣ ΕΙΣΑΙ; WHICH SIDE ARE YOU ON? UK / 1984 O.V. English 50'	18:00 N.H. 3x3 Pons ΟΙ ΘΕΑΤΡΙΝΕΣ ACTRIUS Spain / 1996 O.V. Catalan • English subtitles 90'	16:00 Greek Film Festival ΑΙΝΙΓΜΑ ENIGMA Greece / 1998 SOLDATOS YIANNIS O.V. Greek 93'	19:00 Out of Competition ΕΛΒΙΣ ΚΑΙ ΜΕΡΙΛΙΝ ELVIS & MERILYN Italy / 1998 MANNI ARMANDO O.V. Ita/Rum/French/Bulg/Serb • English subtitles 44'	19:00 N.H. 3x3 Pons ΧΑΔΙΑ CARICIES Spain / 1997 O.V. Catalan • English subtitles 90'	18:00 N.H. 3x3 Pons ΧΑΔΙΑ CARICIES Spain / 1997 O.V. Catalan • English subtitles 94'
19:15 International Competition ΤΟ ΜΗΛΟ SIA France / Iran / 1998 MAKHMALBAF SAMIRA O.V. Iranian • English subtitles 85'	Η ΦΛΟΓΑ ΠΟΥ ΑΓΩΣΒΗΝΕΙ THE FLICKERING FLAME UK / France / 1996 O.V. English 50'	20:00 N.H. Good Machine ΕΥΤΥΧΙΑ HAPPINESS USA / 1998 SOLOMONZ TODD O.V. English 134'	18:00 Tribute Koundouros 1922 1922 Greece / 1978 O.V. Greek 135'	20:00 Tribute Loach ΟΧΙ ΔΑΚΡΥΑ ΓΙΑ ΤΗ ΤΖΟΙ POOR COW UK / 1967 O.V. English 101'	21:00 Asian Vision ΚΑΡΑΟΚΕ ΜΠΑΡ FUN - BAR KARAOKE Thailand / 1997 RATANARUANG PENEK O.V. Thai • English subtitles 99'	20:30 N.H. American Independents ΡΗΜΑΓΜΕΝΑ ΚΟΡΜΙΑ BROKEN VESSELS USA / 1997 ZIEHL SCOTT O.V. English 90'
21:00 Greek Film Festival ΚΟΚΙΝΟΣ ΔΡΑΚΟΣ KOKINOS DRAKOS Greece / 1998 MANDYSSAKIS MANOUSSOS O.V. Greek 110'	20:30 Tribute Pollet ΧΑΡΑ ΚΑΙ ΛΥΠΗ Ο ΕΡΩΤΑΣ L'AMOUR C'EST GAI L'AMOUR C'EST TRISTE France / 1968 O.V. French 95'	22:30 N.H. 3x3 Marcel Gister Ο Φ. ΕΙΝΑΙ ΤΖΟΓΛΑΝΙ DE FOGI ISCH EIN SOUHAND Switzerland / France / 1998 O.V. French • English subtitles 92'	21:00 Greek Film Festival ΜΕΔΟΥΣΑ MEDOUSA Greece / 1997 LAZOPOULOS GIORGOS O.V. Greek 83'	22:30 Tribute Pollet ΦΑΝΤΑΖΕΣΑΙ ΤΟΝ ΡΟΒΙΣΟΝΑ (1ο & 2ο μέρος) TU IMAGINES ROBINSON (part 1 & 2) France / 1967 O.V. French 90'	23:00 Balkan Survey ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΣΤΑΣΗ Ο ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΣ TERMINUS PARADIS Romania / 1998 PINTILIE LUCIEN O.V. Romanian • English subtitles 100'	23:00 N.H. New French Cinema ΠΙΤΣΙΡΙΚΕΣ PETITES France / 1998 LVONSKY NDÉMIE O.V. French • English subtitles 90'
23:30 Out of Competition ΓΕΙΤΟΝΕΣ ΚΑΙ ΕΡΑΣΤΕΣ YOUR FRIENDS AND NEIGHBORS USA / 1998 LABUTE NEIL O.V. English 102'	22:30 Tribute Loach ΜΕΡΕΣ ΕΛΠΙΔΑΣ (4ο μέρος) DAYS OF HOPE (Part 4) UK / 1975 O.V. English 135'	23:00 Tribute Koundouros ΜΠΟΡΝΤΕΛΟ BORDELO Greece / 1985 O.V. Greek 130'				

ΠΡΩΤΟ F I R S T S H O T ΠΛΑΝΟ

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ

ADAM BOUSDOUKOS

Ο σκηνοθέτης σας είναι Τούρκος, οι άλλοι ηθοποιοί Τούρκοι, Σέρβοι, Ελβετοί, Έλληνες. Έτυχε να μιλήσετε για πολιτική στα γυρίσματα; Πάντα μιλάμε για πολιτική αλλά δεν την αφήνουμε να μπει ανάμεσα μας. Δεν μας χωρίζει. Μπορούμε να το συζητήσουμε αλλά πάντα φτάνουμε σε μια τελεία, που δεν πάει παρακάτω. Τότε γίνεται κάτι το προσωπικό και αποφασίζουμε να το αφήσουμε απ' έξω. Άλλωστε δεν είμαστε πολιτικοί, είμαστε άνθρωποι. Αυτό είναι το μυστικό, από εκεί κρατιόμαστε. Και ο σκηνοθέτης, κι εγώ και οι ηθοποιοί. Θέλαμε να πούμε μια ανθρώπινη ιστορία κι όχι μια ιστορία εθνικιστών, αν και το φιλμ παίζει με τις εθνικότητες.

Οι μετανάστες στη Γερμανία είναι ένας άλλος κόσμος;

Ναι υπάρχει η αίσθηση ενός άλλου κόσμου, ενός ξεχωριστού κράτους. Όμως εμένα προσωπικά με ενδιαφέρουν οι προσωπικότητες, όχι από που έρχεται ο άλλος. Έχω φίλους Έλληνες, Ισπανούς, Τούρκους, Ρουμάνους.

Στην ταινία τραγουδάς το "Μινόρε της Αυγής" στην κοπέλα σου; Ήταν δικιά σου ιδέα;

Ναι, ήταν δικιά μου ιδέα, όπως πολλές ιδέες στο σενάριο προήλθαν από την συνεργασία όλων μας για την ταινία. Ο τρόπος που δουλέψαμε ήταν όπως στο θέατρο. Πολλές πρόβες, συζητήσεις, διάλογο και προτάσεις. Ο σκηνοθέτης ήταν αρκετά ανοιχτός σ' αυτό το θέμα. Το "Μινόρε της Αυγής" ήταν ένα κομμάτι από τον δικό μου εαυτό.

ηθοποιός της ταινίας Ακαριαίο χτύπημα (Διεθνές Διαγωνιστικό)

Γιατί ειδικά αυτό το τραγούδι;

Είναι ένα κλασικό κομμάτι, που μ' άρεσε πάντα. Μου άρεσαν τα ρεμπέτικα έτσι κι αλλιώς, από μικρός. Θα μπορούσα να πω κι άλλα τραγούδια αλλά αυτό είχε κάτι το συμβολικό για μένα. Έτσι άρχισε να ξυπνάει το ελληνικό κομμάτι του εαυτού μου, με τη ρεμπέτικη μουσική. Και τη σειρά του Κώστα Φέρρη, την έχω δει. Αν και δημιουργήθηκαν προβλήματα γιατί μας ζήτησαν να πληρώσουμε για τα δικαιώματα. Δεν το ήξερα στην αρχή ότι θα υπήρχαν προβλήματα, αλλά για μένα άξιζε, γιατί ήταν κάτι προσωπικό.

Η ταινία αναφέρεται στη ζωή των εθνικών μειονοτήτων. Πως φάνηκε στους Γερμανούς;

Για μας ήταν έκπληξη το γεγονός ότι οι περισσότεροι θεατές της ταινίας είναι Γερμανοί. Δεν το περιμέναμε. Υπάρχουν όμως γερμανικές ταινίες, απέναντι στις οποίες οι Γερμανοί αισθάνονται πιο ξένοι. Για τη δικιά μας ταινία δεν λένε "αυτή είναι μια ταινία από ξένους για ξένους". Το μυστικό είναι ότι κάναμε μια ανθρώπινη ταινία. Δείχνουμε τους ξένους αλλά πιο πολύ παίζουμε με το σύμβολο του ξένου, με τη γλώσσα, τη νοοτροπία, το πως μπορείς να δεις με τα μάτια ενός ξένου.

Πόσο δύσκολο είναι για έναν ελληνικής καταγωγής ηθοποιό να δουλεύει στη Γερμανία;

Εγώ μέχρι τώρα δεν είχα προβλήματα. Όχι ότι δεν έχω τη φυσιογνωμία έλληνα αλλά αυτό δεν στάθηκε εμπόδιο στο να παίζω όλους τους ρόλους. Έχω κάνει τον Γερμανό δύο φορές, στο σινεμά και την τηλεόραση. Σίγουρα η τηλεόραση είναι πιο προσηλωμένη στο κλισέ, στο στερεότυπο της εθνικότητας, αλλά αυτό είναι κάτι που δεν με ενδιαφέρει και δεν μου ταιριάζει προσωπικά.

Θέλεις να δουλέψεις με Έλληνες σκηνοθέτες;

Πάρα πολύ. Ήδη ενδιαφέρθηκαν για μένα Έλληνες σκηνοθέτες, όπως ο Παντελής Βούλγαρης, για την νέα του ταινία

Ξέρεις κάτι για το ελληνικό σινεμά;

Στο Αμβούργο, πέρσι, έγινε μια εβδομάδα ελληνικού κινηματογράφου με ταινίες του Βούλγαρη, του Αγγελόπουλου και άλλων Ελλήνων σκηνοθετών. Πρόλαβα να δω ελάχιστες. Χαίρομαι όμως γιατί εδώ στο φεστιβάλ θα έχω την ευκαιρία να δω ελληνικές ταινίες. Έχω μεγάλη περιέργεια να μάθω πως είναι το ελληνικό σινεμά.

Τζένη Παυλίδου

ΕΚΤΟΣ ΣΥΝΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

Γείτονες και εραστές (Your friends and neighbors)

του Neil Labute (Η.Π.Α., 1998)

Ενα μοντέρνο ανήθικο παραμύθι για τα αποστειρωμένα '90ς. Για τις λέξεις που είναι τα απόλυτα όπλα. Για το σεξ που το συζητάμε αλλά δεν το κάνουμε. Για τις νευρώσεις της μοντέρνας αστικής κοινωνίας. Για τα ψέματα που μας δένουν. Όπως και στο *Παρέα με άνδρες* που είδαμε στο περσινό φεστιβάλ, έ-

τοι κι εδώ ο Νηλ Λαμπιούτ επιδίδεται σε μια ατελείωτη άσκηση κυνισμού και μισογυνισμού, που αν δεν σε σοκάρει μπορεί να σε κάνει αν αρνηθείς την ίδια σου τη ζωή. Άνθρωποι πανέξυπνοι με λαμπερές καριέρες και προσωπικές ζωές συντρίμια. Σύζυγοι που εξαπα-

τούν τους συντρόφους τους. Παντρεμένα ζευγάρια που μοιράζονται το ίδιο κρεβάτι σε όλους τους πιθανούς συνδυασμούς. Φιλίες που σβήνονται μονοκοτυλιά για πέντε λεπτά καλού σεξ. Ο πρωταγωνιστής στην ταινία του Λαμπιούτ θα μπορούσε να είσαι εσύ.

Αν για ένα δευτερόλεπτο ήσουν ελκρινής με τον εαυτό σου. Αλλά αυτό στα '90ς θα σήμαινε πως είσαι άρρωστος. Έξι πρόσωπα μπλέκονται στην ιστορία του Λαμπιούτ. Ανά δύο ζευγάρια. Χαρακτήρες αρχετυπικοί της εποχής, που απολαμβάνουν συζητήσεις περί οργασμού πάνω από ένα κακό ποτήρι κρασί. Που λένε τις μεγαλύτερες αλήθειες τους στην κρεβατοκάμαρα. "Δεν χρειάζομαι την αφήγηση. Δεν πρόκειται για ξενάγηση", λέει η Τέρι στον Τζέρι που δεν σταματάει να μιλάει ενώ της κάνει έρωτα. "Το καλύτερο πήδημα που είχα ποτέ είναι μαζί μου. Η γυναίκα μου είναι σπουδαία αλλά δεν είμαι εγώ", εξομολογείται ο παντρεμένος Μπάρνι. Οι κοφτεροί διάλογοι και το "άρρωστο" μούρο χιούμορ άλλωστε, αποτελούν σήμα κατατεθέν του σκηνοθέτη. Με μια λεκτική βία και μια ακριβή στυλιζαρισμένη σκηνοθεσία, ο Λαμπιούτ αποτίει φόρο τιμής στο Ντέιβιντ Μάμετ, τον οποίο και υπερεκτιμά. Το *Γείτονες και εραστές* είναι βασισμένο στο θεατρικό μονόπρακτο του Μάμετ "Σεξουαλική Διαστροφή στο Σικάγο" και δεν απέχει πολύ από το να βλέπεις επί σκηνής τους ήρωες του συγγραφέα.

Τ.Π.

Αγαπητέ επισκέπτη του Φεστιβάλ Κινηματογράφου,

Η Ford Motor Hellas είναι υπερήφανη που το Φεστιβάλ Κινηματογράφου, το οποίο πραγματοποιείται στην όμορφη και ιστορική πόλη της Θεσσαλονίκης, δίνει την ευκαιρία για το λανσάρισμα του νέου Ford Focus.

Η Όπερα-Πολυθέαμα του Peter Greenaway -100 αντικείμενα που αντιπροσωπεύουν τον κόσμο- καθώς και η αναδρομική προβολή και η έκθεση των σύγχρονων έργων του, ταυτίζονται με το πνεύμα του νέου διακεκριμένου αυτοκινήτου της Ford. Το Ford Focus ουσιαστικά εκφράζει μια νέα εποχή για τη Ford -προοδευτικός και μοντέρνος σχεδιασμός, τέλεια οδηγική συμπεριφορά, εσωτερικοί χώροι που θα θέσουν νέα πρότυπα για τα αυτοκίνητα της κατηγορίας του και φυσικά ασύγκριτα επίπεδα ασφαλείας.

Έχω τη χαρά να σας καλωσορίσω σε αυτή τη νέα εποχή της Ford και στο 39ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης.

Ann-Charlott Fischer

Ann-Charlott Fischer
Γενική Διευθύντρια
Ford Motor Hellas A.E.B.E.

fordfocus

Νίκος Κούνδου

Πιστός στον κινηματογράφο

Για τη μοίρα των Ελλήνων σκηνοθετών:

Είμαστε φτωχοπρόδρομοι που αγωνιζόμαστε να στήσουμε την ταινία μας με χίλια βάρσανα. Φτάνουμε ικέτες στο Ελληνικό Κέντρο Κινηματογράφου φερ' ειπείν, ή στο Φεστιβάλ, και περιμένουμε κάποιος να αποφασίσουν τη μοίρα μας, χωρίς να εννοώ μόνο το κρατικό βραβείο. Και γιατί όχι άλλωστε; Πώς αλλιώς θα μπορούσε να γίνει; Φτωχοπρόδρομος είμαι κι εγώ, μην κοιτάτε που είμαι τιμωμένος σκηνοθέτης φέτος... Αν και... πολυτελείας... (γέλια), εννοώντας ότι μεν έχω χορτάσει από βραβεία και δεν ιδρώνει πολύ το αφτί μου, ωστόσο η ταινία μου δεν είναι μόνον εγώ, είναι και ο ηθοποιός, ο οπερατέρ, ο σκηνογράφος, οι οποίοι δικαιούνται αναγνώριση της δουλειάς τους. Γι' αυτό είμαστε εδώ και παίρνουμε μέρος κι εμείς στην ουρά, για να πάρουμε την ευλογία του κράτους. Εδώ που τα λέμε στα παλιά μας τα παπούτσια η ευλογία, αν δεν ήταν τα ένα, δύο, πέντε εκατομμύρια στα οποία ο πάμπτωχος Έλληνας σκηνοθέτης, παραγωγός, σκηνογράφος κ.λπ. προσβλέπει. Κάθομαι στην ουρά και κάποιες φορές βρίζω τις επιτροπές, τις αποφάσεις, ενώ κάποιες άλλες εύχομαι η δουλειά μου να κριθεί. Μάλιστα όχι μόνον να με κρίνουν αλλά και να με προκρίνουν. Ξέρετε, όταν με ρώτησε κάποιος για τη συμμετοχή μου στα κρατικά βραβεία φέτος του είπα: παίρνω μέρος μόνο αν με βραβεύσουν! (...γέλια...). Εν πολλοίς, είμαστε αναγκασμένοι να είμαστε σε μια συνεχή συνδιαλλαγή. Αυτό η λαϊκή σοφία το ονομάζει εύστοχα "αλλαζοκωλιά"... Αυτό είναι το θέμα. Οι Έλληνες σκηνοθέτες εί-

μαστε σε διαρκή συναλλαγή με πράγματα που ίσως δεν μας αρέσουν, αλλά αυτά είναι. Είναι τα δικά μας. Είναι σαν τη μυρουδιά μας. Θέλουμε δεν θέλουμε την κουβαλάμε. Αυτή είναι λοιπόν η μυρουδιά μας. Ζούμε σ' αυτό το χώρο, έχουμε αυτόν τον πολιτισμό, έχουμε αυτές τις αποφάσεις κι αυτό το ταμείο, τόσα είναι πάνω κάτω, παραπάνω δεν είναι... και μετέχουμε σ' αυτό το παιχνίδι... Εμείς. Αυτοί είμαστε. Άλλοτε περήφανοι, άλλοτε μίζεροι ή όμορφοι, αυτοί είμαστε. Γι' αυτό δεν υπάρχουν "εμείς" κι "αυτοί" στο χώρο μας. Δεν συμπλέω μ' ένα είδος συρρίκνωσης των σπουδαίων πραγμάτων. Στο όραμα για κοινωνίες πιο σπουδαίες, για ιστορία πιο σημαντική, για κινηματογράφο πιο εξαιρετικό, μόνο ένας, ο Θόδωρος Αγγελόπουλος κουβαλάει το φλάμπουρο... Εμείς οι άλλοι πού είμαστε;

Για τη νέα γενιά των κινηματογραφιστών:

Είναι κλεισμένη σ' ένα μικρόκοσμο που δε βγάζει από την αγωνία της την ελληνική κοινωνία μέσω του κινηματογράφου. Την εγκλωβίζει στο "λίγο". Αυτό το λίγο εγώ δεν το συμπεριζομαι. Βεβαίως, είμαστε μέρος ενός κόσμου ο οποίος τον τελευταίο καιρό έχει αποκλείσει το "σπουδαίο". Ακόμα κι αυτή η μεγάλη Ευρώπη, η Ευρώπη του κινηματογράφου εννοώ, ζει αυτή τη συρρίκνωση. Το σπουδαίο δεν μας έρχεται πια από την Ευρώπη, παρά σε ελάχιστα δείγματα. Αν και από την Ανατολή, από χώρες που θεωρούσαμε ότι έχουν υπανάπτυκτη κινηματογραφία, βλέπουμε πράγματα που μας παρηγορούν για το μέλλον του κινηματογράφου. Ο κινηματογράφος αυτήν την

Ματιές στα Βαλκάνια

Πώς άρχισε ο πόλεμος στο νησί μου / Kako je poceo rat na mom otoku

του Vinko Bresan (Κροατία, 1997)

1991, σ' ένα μικρό νησί της Αδριατικής. Η Κροατία έχει ανακηρύξει την ανεξαρτησία της και η διαδικασία διάλυσης της Γιουγκοσλαβίας -και ότι επακολούθησε- έχει ξεκινήσει. Μια μικρή μονάδα του Γιουγκοσλαβικού στρατού βρίσκεται αποκλεισμένη από τους κατοίκους του νησιού: αίτημα και απαίτησή τους είναι η παράδοση των στρατιωτών. Τα γεγονότα που ακολουθούν είναι καθοριστικά. Ο διοικητής της μονάδας αρνείται να παραδοθεί, περιμένοντας μάταια διαταγές από το Βελιγράδι. Μια επιτροπή από πολίτες προσπαθεί να πείσει τον διοικητή. Η παγίδευση με εκρηκτικά του στρατοπέδου κλιμακώνει την ένταση, καθώς υπάρχει κίνδυνος ολικής καταστροφής για το μισό νησί. Στην προσπάθεια της επιτροπής των πολιτών να πεισθούν οι έγκλειστοι να παραδοθούν, συμμετέχει η γυναίκα του διοικητή, αλλά και η ερωμένη του. Και μέσα στο κυκεώνα των εξελίξεων, ένας πατέρας που απεγνωσμένα προσπαθεί να βγάλει τον γιο του από το στρατόπεδο... Κυρίαρχο στοιχείο της αφήγησης, ο παραλογισμός των γεγονότων, -παραλογισμός που αντανακλάται και στα πρόσωπα αυτής της κωμωδίας. Ο σκηνοθέτης αντλεί το κωμικό τόσο από τα πρόσωπα της ιστορίας του, όσο και από τις ίδιες τις καταστάσεις που ζουν. Πίσω όμως από τα κωμικά γεγονότα υποκρύπτεται ένας τόνος ειρωνείας και σαρκασμού. Ο σκηνοθέτης επιλέγει αυτόν τον τόνο της πικρής ειρωνείας για να καλύψει ένα πολιτικό και κοινωνικό σχόλιο για την κατάσταση των πραγμάτων. Χωρίς όμως ποτέ να παραλείπει από την οπτική του την συμπάθεια και την κατανόηση για τις μικρές και μεγάλες αδυναμίες των πρώων του. Η ταινία γνώρισε τεράστια εισπρακτική επιτυχία στην Κροατία.

Δ.Μ.

Ο γάμος του Σάκο / Dasma e Sakos

του Vladimir Prifti (Αλβανία, Ουγγαρία, 1998)

Αγνοώντας, σε μια πρώτη προσέγγιση, τις επιταγές αλλά και τα μηνύματα της εποχής, η αφήγηση της ταινίας δυναστεύεται από το ιστορικό παρελθόν. Χρόνος δράσης για αυτή την ταινία εποχής είναι ο μεσοπόλεμος και τόπος η επαρχία της Αλβανίας: Όλα τα συμβάντα διαδραματίζονται σε τοπία που μοιάζουν ανέγγιχτα από την ανθρωπινή παρουσία και σε πόλεις που διατηρούν ανέπαφη την παραδοσιακή τους αρχιτεκτονική. Με κορύφωση μία "γαμήλια τελετή" -ο γάμος του Σάκο-, τα γεγονότα της αφήγησης μοιάζουν να διαδέχονται το ένα το άλλο, με τους ρυθμούς μίας άλλης εποχής. Όπως η ομίχλη σκεπάζει τα ερείπια μιας έρημης πόλης φάντασμα, γεγονότα και συμβάντα συσσωρεύονται. Πίσω από τους τεράστιους τοίχους και κάτω από τις πέτρινες σκέπες, μία ακολουθία εθραυστων καταστάσεων λαμβάνει χώρα, ένας συνδυασμός από άγρια συμβάντα διαδραματίζεται. Αγάπη και μίσος, θάνατος και αναγέννηση είναι τα δίπολα των εννοιών που κυριαρχούν στην αφήγηση. Η δήλωση του σκηνοθέτη κάνει εμφανείς τις μεταφορές που κυριαρχούν στην αφήγηση: "Όλες οι δικτατορίες είναι κατά βάθος ίδιες, διαφέρουν μόνο στην μορφή. Σε κάθε περίπτωση, η μόνη φιλοδοξία είναι η ελευθερία του ατόμου και μια ζωή γεμάτη από ατομική αξιοπρέπεια".

Συμπαραγωγή με την Ουγγαρία, αυτή η ταινία από την Αλβανία είναι η τέταρτη μεγάλου μήκους για τον 54χρονο σκηνοθέτη της. Με σπουδές στην Ακαδημία Καλών Τεχνών των Τυράνων και με προϋπηρεσία στην θεατρική σκηνοθεσία, αλλά και στην υποκριτική, ο Vladimir Prifti εργάστηκε ως σκηνοθέτης κυρίως στην Αλβανική τηλεόραση και στα κινηματογραφικά στούντιο ALBAFILM.

Δ.Μ.

ρος

των ιδεών και των αγώνων

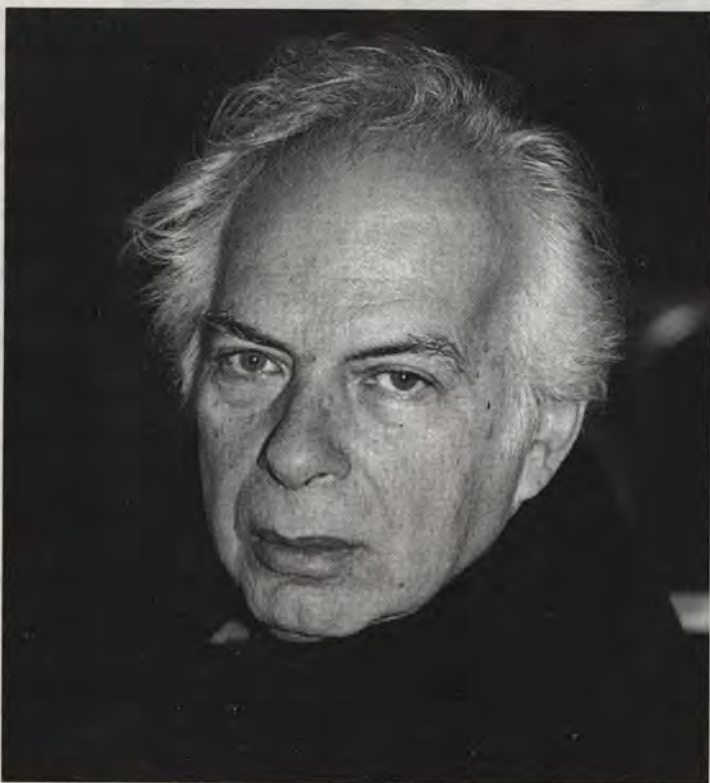
ώρα είναι θύμα μιας ψευτοφιλαρέσκειας και μιας πνευματικής συρρίκνωσης την οποία ζει όλη η Ευρώπη και η Ελλάδα έχει βεβαίως μερίδιο σ' αυτή τη συρρίκνωση. Άλλο αν έχει το πλεονέκτημα να μην ανησυχεί ιδιαίτερα, αφού συρρικνωμένος ήταν πάντα ο ελληνικός κινηματογράφος, συρρικνωμένος γεννήθηκε, συρρικνωμένος αναδείχθηκε, συρρικνωμένος είναι!

Για το δικαίωμα να αντιστέκεται ακόμα:

Στην αντίσταση δεν έχω δικαίωμα, έχω υποχρέωση! Ανήκω σε μια γενιά ιστορική θα έλεγα, ζήσαμε πολέμους, κούντες, δυστυχίες, αλλά και τη λίγη ευτυχία που μας αναλογεί ανάμεσα στα τόσα πικρά που βιώσαμε. Επιτρέψτε μας λοιπόν να έχουμε μνήμη. Βλέπετε, στο περίφημο σύνθημα "Αντισταθείτε" ανατρέχουμε κάθε τρεις και λίγο. Είναι μια λέξη που δεν την ξεχάσαμε ακόμα. Μια λέξη που δε μούδισσε, δε χάθηκε. Το "Αντισταθείτε" απευθύνεται σε δίκαιους και σε άδικους, σε μικρομεσαίους και μεγάλους, σε πεισιρικάδες και κούφιαλα και σ' όλους τους ανθρώπους που επιτελούν έργο πνευματικό και εξ' ορισμού είναι οι ταγοί ενός έθνους. Ενός έθνους που πραγματικά τους έχει ανάγκη. Είτε μικρούς, είτε μεσαίους, είτε μεγάλους. "Αντισταθείτε" λέω κι εγώ, εκατό χρόνων σήμερα. Δε θα σταματήσω ποτέ να το φωνάζω...

Για τις θεσμικές αλλαγές του Φεστιβάλ:

Από την πρώτη κιόλας συμμετοχή μου στο Φεστιβάλ το 1960, με την ταινία *Το Ποτάμι*, η οποία μάλιστα παίχτηκε σε δύο εκδοχές (μία η δική μου και μία των αμερικάνων παραγωγών μου που, εξαιτίας του συμβολαίου, είχαν λόγο στο τελικό μοντάζ) για να συμπληρώσει το φτωχό τότε πρόγραμμα. Εγώ είχα αντιρρήσεις με το διαγωνιστικό χαρακτήρα. Να θυμίσω ότι και στις Κάννες μετά το

Μάη του '68 καταργήθηκε το διαγωνιστικό τμήμα, μέσα σ' ένα πνεύμα φιλελευθεροποίησης, ίδιο μ' αυτό που σήμερα επιδιώκει ο Μισέλ Δημόπουλος και η ομάδα του σε ό,τι αφορά στην αναβάθμιση και την επέκταση του θεσμού. Συντάσσομαι μ' αυτή τη συμπεριφορά, γιατί δε γουστάρω τους διαγωνισμούς. Αισθάνομαι σαν άλογο σε κούρσα. Αποδέχομαι με χαρά την απόφαση να μη διαγωνιζόμαστε πια σαν άλογα κούρσας, αλλά να καταθέτουμε εδώ τη δουλειά μας.

Επιμέλεια: Βούλα Παλαιολόγου

SADIK INCESU, ΠΑΡΑΓΩΓΟΣ ΤΗΣ ΤΑΙΝΙΑΣ ΤΟ ΧΩΡΙΟ

Η ταινία είναι μια Low-Budget παραγωγή. Πως έγιναν τα γυρίσματα;

Ο σκηνοθέτης της ταινίας (Nuri Bilge Ceylan) και εγώ είχαμε γυρίσει πριν μια ταινία μικρού μήκους. Εκεί το συνεργείο ήμασταν εμείς οι δυο. Μέσα από τα γυρίσματα αυτής της ταινίας είδαμε ότι αυτή η μορφή παραγωγής θα μπορούσε να λειτουργήσει. Η μικρού μήκους ήταν ουσιαστικά σαν μια πρόβα, μία δοκιμή για την ταινία μεγάλου μήκους. Έτσι η ταινία μεγάλου μήκους ΤΟ ΧΩΡΙΟ γυρίστηκε με τις ίδιες ακριβώς συνθήκες που γυρίστηκε και η ταινία μικρού μήκους.

Πως καλύφθηκε ο προϋπολογισμός της ταινίας;

Ένα πρόβλημα που αντιμετωπίσαμε ήταν το πως θα χρηματοδοτούσαμε την ταινία. Ο σκηνοθέτης απευθύνθηκε σε διάφορους κρατικούς φορείς (Υπουργείο Πολιτισμού κ.λπ.), αλλά όλες οι απαντήσεις που πήραμε ήταν αρνητικές. Έτσι τελικά η χρηματοδότηση της ταινίας έγινε από δικά μας κεφάλαια. Για μας ήταν πολύ σημαντικό, από οικονομικής πλευράς, το ότι είχαμε μία δική μας κάμερα και τον βασικό φωτισμό. Όταν τελείωσαν τα γυρίσματα είχαμε πρόβλημα σχετικά με την προβολή της ταινίας στις αίθουσες: λόγω οικονομικών προβλημάτων είχαμε μόνο μια κόπια.

Που έχει γυριστεί η ταινία;

Ο τόπος στον οποίο διαδραματίζεται η ιστορία της ταινίας είναι ένα χωριό στην περιοχή τους Ελλήσποντους: το Γενιτσέ, το οποίο είναι και τόπος καταγωγής τους σκηνοθέτη.

Που έχει πάει μέχρι στιγμής η ταινία;

Η ταινία έχει προβληθεί με επιτυχία στα τοπικά Φεστιβάλ της Τουρκίας: στο Φεστιβάλ της Αττάλειας (όπου της απονεμήθηκε ένα ειδικό βραβείο), στα Άδανα (ειδικό βραβείο της επιτροπής), στην Κωνσταντινούπολη (βραβείο από τους ξένους ανταποκριτές -FIPRESCI). Επίσης κέρδισε και το χρηματικό έπαθλο της EFES PILSEN που είναι μια οικονομική βοήθεια για την επόμενη ταινία του σκηνοθέτη. Στο εξωτερικό προβλήθηκε στο Φεστιβάλ του Βερολίνου (βραβείο Καλιγκάρι) και στο Φεστιβάλ του Τόκυο (Δεύτερο Βραβείο). Αυτήν την περίοδο η ταινία προβάλλεται στις κινηματογραφικές αίθουσες της Τουρκίας. Μέχρι στιγμής πηγαίνει καλά: την έχουν παρακολουθήσει περίπου 10 χιλιάδες θεατές.

Συνέντευξη: Δημήτρης Μπάμπας
Μετάφραση από την τουρκική γλώσσα: Jonathan Markel

Ο DEJAN DUKOVSKI ΜΙΛΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΔΙΑΣΚΕΥΗ ΤΟΥ ΘΕΑΤΡΙΚΟΥ ΕΡΓΟΥ ΤΟΥ ΣΕ ΤΑΙΝΙΑ

Κατά πρώτον αυτό που είναι δύσκολο σε μία μεταφορά θεατρικού έργου στον κινηματογράφο είναι να καταφέρεις να μετατρέψεις τον αφηρημένο χώρο που υπάρχει στο θεατρικό έργο σε συγκεκριμένο ρεαλιστικό χώρο που έχουμε στον κινηματογράφο. Για παράδειγμα αυτά που υπάρχουν στο θεατρικό έργο, θα μπορούσαν να συμβαίνουν σε οποιαδήποτε πόλη της Γιουγκοσλαβίας: όμως στο σινεμά η δράση θα έπρεπε να γίνει πιο συγκεκριμένη. Έτσι η επιλογή του Βελιγραδίου ως πόλη που διαδραματίζεται η ταινία είναι πετυχημένη γιατί είναι η πιο δραματική πόλη.

Η διαδικασία της μεταφορά του θεατρικού έργου ήταν δύσκολη όμως από την άλλη πλευρά νομίζω ότι κάνοντας τα πράγματα πιο συγκεκριμένα και πιο ρεαλιστικά η ιστορία απέκτησε μια διαφορετική δυναμική: έγινε πιο δυνατή.

Όμως νομίζω ότι σημαντικό είναι που η κεντρική ιδέα που υπάρχει στο θεατρικό έργο βρίσκεται και μέσα στο σενάριο της ταινίας. Παρ' όλο που τα πράγματα στην ταινία είναι πολύ συγκεκριμένα και ρεαλιστικά, υπάρχει μια παρόμοια ατμόσφαιρα.

Dejan Dukovski (θεατρικός συγγραφέας και σεναριογράφος ΠΥΡΙΤΙΔΑΠΟΘΗΚΗ)

DEJAN DUKOVSKI

THE DIRECTOR. Nikos Koundouros' latest film may be titled "The Photographers" but rather than simply recording a certain reality as many of his colleagues do, he remains at heart - and in essence - the director. "It's not a question of having the right to say something, it's more this obsession with my obligation to say something," he said, describing the films he has made as "a cinema of ideas." Koundouros is not only showing at the festival - "The Photographers," written with Nikos Konstandaras, will be screened Saturday - but he is also the subject of a special tribute/retrospective. Among the films being shown is "To Potami" (The River, 1960, 110 mins, bw) which was shown at the first Thessaloniki Film Festival in two versions - one for American distribution and the uncut, Greek version.

SHORT, SHARP, SWEET. Adam Bousdoukos and Idil Uener, two of the stars of Fatih Akin's excellent "Kurz und schmerzlos" (Short Sharp Shock, 1998, 100 mins, Germany) made a short but sweet appearance at the festival to talk about their film, which is being shown in competition. "All of us grew up in Germany," said Bousdoukos also referring to the rest of the cast, "and the only thing that unites us is that fact that we are all children of migrants. We have our own world; in Germany they say that world is in Greece, in Greece they say that world is in Germany. But we've found our own way." Central to Akin's film is the friendship between Costas (a Greek), Bobby (a Serb) and Gabriel (a Turk) whose nationalities are, however, only incidental to the film.

TWO UP. First screenings this evening for two entries in the international competition. First up "Beol-i-nalda" (The Flight of the Bee, 1998, 90 mins, bw, Korea-Tajikistan), by Jamshed Usmonov and Byoung Hun Min. The story, written by Usmonov, focuses on the schoolteacher Anor who decided to get back at a rich and pompous neighbor for building a toilet too close to the wall dividing their lots by building a public toilet on the other side of his neighbor's house. Next is "Sib" (The Apple, 1998, 85 mins, Iran) by Samira Makmalbaf, about a man in one of Tehran's poorer districts who has kept twin daughters locked up since birth because they are "like flowers" and shouldn't be exposed to sunlight lest they fade. Makmalbaf, who has one short film to her credit, made her cinema debut in a cameo role in the 1988 "The Cyclist" by her father, Mohsen Makmalbaf.

NUMEROLOGY. Tassos Psarras is vying for one of the State Film Awards with his six feature length film, "Oi Arithmimenoi" (Numbered, 1998, 102 mins, Greece) which opened in theaters nationwide earlier this year. The film is about a young hacker who hatches a get-rich-quick-scheme that goes awry when he accidentally murders a businessman whose computer access codes he was trying to steal. He then decides to take the murdered man's place. The film, said Psarras, addresses the "depersonalization" of people's private lives in the computer age. "It is a problem that exists and is up to us to address," he added. As for "problems" encountered in making the film, Psarras said that he had to borrow a special transformer from Hollywood to shoot the computer screens and other high-tech paraphernalia which just don't film well.

ENTER THE DRAGON. Manoussos Manoussakis marks his return from television (where his credits include the ratings-grabbing "Tmima Ithon," or Vice Squad) with "Kokkinos Drakos" (Red Dragon, 1997, 110 mins) and a cast-model Vicki

FIRST SHOT

Π Ρ Ω Τ Ο Π Λ Α Ν Ο

39th THESSALONIKI FILM FESTIVAL

TUESDAY 17 NOVEMBER 1998 N. 40

«A cinema of ideas»

Macedonian Museum of Modern Art - Peter Greenaway Art Retrospective

Koulianos, popular actor Pavlos Kontoyiannidis - that suggests he has more than one eye on the box office alone.

BARE ESSENTIALS. Ventura Pons takes a minimalist approach to his subjects, honing in on a five- or ten-minute period minute in the lives of his characters. "I take a certain pleasure in finding characters at very [limited] moments of their lives," he said, adding that he found it a challenge to "try to say something about [these characters] to the audience" within that limited period of time. Pons, who got his start from theater, made his cinema debut with a documentary because he wanted to see how he acted with the camera first before involving actors. "I like to do things people can 'touch'," he said, when asked about how he selects the issues of his films.

GREEK INFLUENCES. Denying any parallel between his movies and the American independents, director Marcel Gisler nonetheless let tumble that he had been influenced by the work of John Cassavettes. "Generally speaking, I wouldn't say I share the same stimuli or influences as the U.S. independents; my films are closer to the French cinema," he said. The Swiss-born director whose work is also the focus of the New Horizons 3x3 section expressed a distaste for violence in cinema. "We've become so used to hold ups, burglaries and crimes we don't even notice it when we see it in the movies. It's become such an integral part of entertainment," he said.

LIFE IMITATING... Leila Hatami, the star of Dariush Mehrjui's "Leila" (1997, 110 mins, Iran), ended up marrying the actor who played her husband in the film. "The movie was just an opportunity for is to get to know each other, that's all," she said when asked about how it felt to be married off-screen to someone who had played her spouse on-screen. "Leila" focuses on a young woman's reaction to a decision by her husband's family that he take a second wife as is allowed.

POLLET'S GAZE. Thessaloniki Film Festival director Michel Demopoulos describes Jean-Daniel Pollet as "a strange, demoniacal, effectively ignored" pioneer of the modern cinema who emerged at the start of Nouvelle Vague but then cut himself off from all aesthetic, ideological and political currents to follow a solitary course. Although unknown in this country he had a "passion for Greece," which is also the title of an extensive retrospective of his work featuring the films he made about a country the director referred to as "a second, inexhaustible homeland." Passion for Greece notwithstanding, Demopoulos notes that Pollet never claimed the title of philhellene "since his Greece is not exotic and Pollet himself hates folklore and abhors nostalgia and wallowing in the past."

LOOKING BACK. Dinos Iliopoulos, one of the best known faces of the popular Greek cinema, was unfortunately unable due to illness to attend a special tribute last night marking the 50th anniversary since his film debut with "Ekato Hiliades Lires" (One Hundred Thousand Pounds) and "Madame Sousou." A commemorative plaque was accepted on his behalf by his daughter, Evita Iliopoulou, who appears in a television variety-talk show.

QUOTE/UNQUOTE. "Cinema looks at reality and you control or pervert reality according to your films." Catalan director Ventura Pons, one of the featured filmmakers in the New Horizons 3x3 series.

Diane Shugar

ΠΡΩΤΟ ΠΛΑΝΟ

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΟΥ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 40 ΤΡΙΤΗ 17 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1998

ΕΚΔΟΤΗΣ: ΜΙΧΑΗΛΣ ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΣ

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΕΚΔΟΣΗΣ: ΑΝΤΩΝΗΣ ΚΙΟΥΚΑΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΣΩΤΗΡΗΣ ΖΗΚΟΣ

ΣΥΝΤΑΞΗ: ΜΑΡΙΑ ΙΩΑΝΝΟΥ, ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΑΛΛΙΤΗΣ, ΠΑΝΤΕΑΣ ΚΑΡΑΚΑΣΗΣ, ΘΩΜΑΣ ΛΙΝΑΡΑΣ, ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΜΠΑΜΠΑΣ,

ΒΟΥΛΑ ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΟΥ, ΒΑΛΕΝΤΙΝΗ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ, ΤΖΕΝΗ ΠΑΥΛΙΔΟΥ, ΝΤΑΪΑΝΑ ΣΟΥΓΚΑΡΤ

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ: ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΒΑΚΙΑ (ΖΑΡΖΟΝΗ), ΠΑΡΑΓΩΓΗ: ΜΟΥΤΚΟΣ-ΕΝΤΥΠΗ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ

website: www.filmfestival.gr * e-mail: press@filmfestival.gr

ΜΕ ΤΗΝ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗ ΤΩΝ

Τηλέφωνο 984

